

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ

A 2017. ÉVI ÁLLANDÓ JELLEGŰ HELYI IPARÚZÉSI TEVÉKENYSÉG UTÁNI ADÓBEVALLÁSI NYOMTATVÁNYHOZ

Tisztelt Adózó!

A bevallási nyomtatvány pontos kitöltése érdekében kérjük, tanulmányozza át a „KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ”-t.

TÁJÉKOZTATÓ

Dunaújvárosban a 2017. évi iparüzési adókötelezettséget a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) felhatalmazása alapján, Dunaújváros Közgyszűlése a 30/2016. (XI.18.) önkormányzati rendeletével (a továbbiakban: Rendelet) szabályozza. Az adóbevallás benyújtására Dunaújváros illetékességi területén gazdasági tevékenységet végző vállalkozók kötelezettek, akiknek/amelyeknek székhelyük, illetőleg telephelyük 2017. évben Dunaújváros Megyei Jogú Város közigazgatási területén helyezkedett el. E kötelezettség akkor is fennáll, ha az adóévben a vállalkozási tevékenységből nem származott adóköteles bevétel.

A bevallás benyújtásának határideje

A bevallást a 2017. december 31-ig hatályos adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 32-33. §-aiban meghatározott időpontig kell az önkormányzati adóhatósághoz benyújtani!

A 2017. évi iparüzési adóról 2018. május 31-ig kell bevallást benyújtania a naptári évvel azonos üzleti év szerint működő adóalanyoknak az adókötelezettség helye – székhely, a Htv. szerinti telephely – szerint illetékes önkormányzati adóhatósághoz. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózónak bevallási kötelezettségét az adóév utolsó napját követő 150. napig kell teljesítenie az Art. 32. § (1) bekezdésének első mondata és 6. számú melléklete alapján.

Azon kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alá tartozó vállalkozó (a továbbiakban: kata-alany), aki/amely az iparüzési adóját egyszerűsített (tételes) adóalap (Htv. 39/B. § (3) bekezdése) szerint fizeti meg és a 2017. adóévre bevallás-benyújtására jogosult, akkor ezt az adóévet követő év (2018.) január 15-éig teljesíti az önkormányzati adóhatósághoz.

A bevallás-benyújtási kötelezettség teljesítésének módja

Az adóbevallás benyújtásának módját az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (Eüsztv.), az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (Air.), valamint a Htv. szabályozza.

A bevallási kötelezettséget 2018. január 1-jétől az Eüsztv. 1. § 23. pontja szerinti gazdálkodó szervezetnek minősülő adózók – ide értve az egyéni vállalkozót is – az Eüsztv.-ben [9. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont] meghatározott módon, azaz elektronikus úton kötelesek teljesíteni az önkormányzati adóhatóságok által rendszeresíthető bevallási, bejelentési nyomtatványok tartalmáról szóló 35/2008. (XII. 31.) PM-rendelet (PM-rendelet) szerinti vagy az adóhatóságunk által rendszeresített nyomtatványon.

Az Eüsztv. szerinti elektronikus ügyintézésre nem kötelezett mezőgazdasági őstermelő, lakásszövetkezet, valamint az adószámmal nem rendelkező egyesület, alapítvány az iparüzési adóbevallást a PM-rendelet szerinti „központi” nyomtatványon vagy az adóhatóságunk által rendszeresített nyomtatványon, papír alapon is teljesítheti.

Adóalanyok köre (Htv. 52. § 26. pont)

Az iparüzési adó alanya a vállalkozó. Vállalkozónak minősül a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző:

- a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja.) 3. § 17. pontja által taxatívén felsorolt egyéni vállalkozó:
 - az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében,
 - a közjegyző a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét közjegyzői iroda tagjaként folytatja),
 - az önálló bírósági végrehajtó a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként folytatja),
 - az egyéni szabadalmi ügyvivő a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében,
 - az ügyvéd az ügyvédekről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja),
 - a szolgáltató állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében;
- az Szja. törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy őstermelői tevékenységéből származó bevétele az adóévben a 600 ezer forintot meghaladja;
- a jogi személy, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő jogi személyt is;
- az egyéni cég, egyéb szervezet, ideértve azt is, ha azok felszámolás vagy végelszámolás alatt állnak.

Az adóalanyt azon településeken terheli állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség, ahol székhelye illetőleg telephelye található. A székhely és a telephely megállapítása során a Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni.

Székhelynek tekintendő belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratában), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozók nyilvántartásában ekként feltüntetett hely, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni. A Ptk. szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződéssel létrejött vagyontömeg, mint adóalany esetén székhelynek számít a bizalmi vagyonkezelő székhelye, lakóhelye.

Telephelynek minősül:

- Az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutat, a vízkutat, a szélerőművet (szélkereket), az irodát, a fiókot, a képviselőt, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutat, vasúti pályát.

Az idézett normaszöveg nyelvtani és logikai értelmében Htv. szerinti telephely létrejöttének, azaz az iparüzési adó kötelezettség fennállásának hármas feltétele van. Egyrészt az „állandó üzleti létesítmény” léte, mely alatt mindig az adóalany által például tulajdonolt, lízingbe/bérbe vett/adott ingatlan jellegű létesítmény értendő. Másrészt kritérium, hogy az üzleti létesítmény iparüzési tevékenység (vállalkozási tevékenység) színtere vagy kiinduló pontja legyen. Harmadrészt – előbbi feltételből következően – az adóalany (saját maga vagy foglalkoztatottai révén) vállalkozási tevékenysége az „állandó üzleti létesítményben/létesítményen” vagy a létesítményből kiindulóan kerüljön kifejtésre. A hivatkozott feltételeknek együtt kell teljesülnie ahhoz, hogy állandó jellegű iparüzési tevékenységről lehessen beszélni. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a

végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ct.) szabályai szerint, ha a cég székhelye és központi ügyintézés helye nem azonos címen, településen van, akkor a központi ügyintézés helyét a létesítő okiratban és a cégjegyzékben fel kell tüntetni. A székhelytől eltérő településen lévő központi ügyintézés helye a Htv. alkalmazásában telephelynek minősül, ha az előzőekben ismertetett három feltételnek megfelel. Mint látható, a Htv. szerinti telephely nem feltétlenül egyezik meg a cégjegyzékben vagy a telephely engedélyében feltüntetett telephellyel. A Htv. telephelyfogalma ugyanis nem azonos a gazdasági társaságokra vonatkozó törvényi rendelkezés telephelyfogalmával, ebből következően a Htv. szerinti telephely lehet cégjegyzékbe bejegyzett, illetőleg cégjegyzékben nem szereplő telephely, s mindez fordítva is igaz. Ugyancsak az egyéni vállalkozó telephelyengedélyében bejegyzett ingatlancím automatikusan nem jelent Htv. szerinti telephelyet.

➤ Azon távközlési tevékenységet végző vállalkozó esetén, amelynek az adóévben a számviteli törvény szerinti nettó árbevétele legalább 75%-ban vezeték nélküli távközlési tevékenységből [TEÁOR '08 61.2] származik (vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó)

- az a) pont szerinti telephely és azon önkormányzat illetékességi területe, ahol az adóév első napján utólag fizetett díjú vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének (vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizető) számlázási címe található,
- az adóévben a számviteli törvény szerinti nettó árbevételének kevesebb, mint 75%-a származik vezeték nélküli távközlési tevékenységből [TEÁOR'08 61.2] (vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozó), azon önkormányzat illetékességi területe, ahol az adóév első napján előfizetőjének távközlési szolgáltatást nyújt (vezetékes távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizető), valamint – ha a vállalkozó vezeték nélküli távközlési tevékenységet is végez – azon önkormányzat illetékességi területe, ahol a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének adóév első napján a számlázási címe található.

➤ A villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó (a továbbiakban együttesen: a végső fogyasztó) részére történik, feltéve, hogy a villamosenergia-kereskedő, a földgázkereskedő, a villamos energia egyetemes szolgáltató, a földgáz egyetemes szolgáltató, illetve a villamos energia elosztó hálózati engedélyes, a földgázelosztói engedélyes adóévet megelőző adóévi számviteli törvény szerinti nettó árbevételének legalább 75%-a közvetlenül a végső fogyasztónak történő értékesítésből, illetve végső fogyasztó számára történő elosztásból származik.

Azaz, a villamos energia vagy földgáz egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő, illetőleg villamos energia vagy földgáz elosztói engedélyes esetén a végső fogyasztók/felhasználók helye szerinti település a 2017. adóévre akkor vált telephellyé, ha a vállalkozó 2016. adóévi nettó árbevételének legalább 75%-a a villamos energia, földgáz végső fogyasztók/felhasználók részére történő értékesítésből, illetőleg elosztásból származott.

➤ A bizalmi vagyonkezelésbe adott vagyon esetén a kezelt vagyonba tartozó hasznosított ingatlan.

➤ Építőipari tevékenység esetén Htv. szerinti telephelynek minősül a TEÁOR'08 besorolása szerint a 41–43. ágazatba tartozó építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg természeti erőforrás feltárásának, kutatásának helye szerinti település egésze, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama a 2017. évben a 180 napot meghaladta [Htv. 37.§ (2) bek. a) pont].

A BEVALLÁSI NYOMTATVÁNY EGYES SORAI

I. Bevallás jellege

Az Art. többféle esetben ír elő bevallás-benyújtási kötelezettséget. A bevallási nyomtatvány I. (1-13.) pontjában a bevallás jellegét kell megjelölni.

I.1. Éves bevallást kell jelölni, ha

- a vállalkozást a 2017. teljes adóévben iparüzési adókötelezettség terhelte;
- az iparüzési adókötelezettség a 2017. év közben keletkezett (az adózó év közben kezdte tevékenységét) és az adókötelezettség fennállt 2017. december 31-én is.

Ha teljes évben fennállt az adókötelezettség, akkor a II. pontban a "Bevallott időszak" sorba 2017. január 1. naptól – 2017. december 31-éig terjedő időszakot kell beírni. Amennyiben az adókötelezettség év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2017. december 31-éig terjedő időszakot kell beírni. Például: ha a vállalkozás 2017. április 1-jén létesített a településen székhelyet, telephelyet (vagy keletkezett telephelye), akkor a bevallási időszak 2017. április 1-től 2017. december 31-ig tart. Év közben kezdő vállalkozó esetén az I. 5. pontban jelölni kell e tényt. **A bevallást – a Htv. 39/B. § (3) bekezdése szerinti egyszerűsített adóalap-megállapítást alkalmazó kata-alany kivételével – az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig, így a naptári évvel azonos üzleti éves adózónak május 31-éig kell benyújtani!**

Azon adózóknál, amelyek a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számviteli törvény) alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választották, szintén az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig kell az éves bevallást benyújtani. Ezt a tényt a 4. pontban kell jelölni. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évét. Ez utóbbi esetben az adóév első napja az áttérés napjával, az utolsó napja pedig a választott mérlegforduló-nappal egyezik meg.

I.2. Záró bevallást kell jelölni, ha a III. számú rovat valamely esete áll fenn, például az adózó átalakul (egyesülés/szétválás), felszámolását, végelszámolását, kényszertörlesztését rendelték el, vagy az egyéni vállalkozó adóköteles tevékenységét megszünteti, illetve a tevékenység folytatására való jogosultsága megszűnik, szünetel, továbbá az Art-ban foglalt egyéb esetekben és a bevallás III. 9-15. pontjai szerinti esetekben. A záró bevallás benyújtásának okát a III. pontban kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. A záró bevallás benyújtásának időpontjára az Art. 33. § (4)-(6), illetve (12) bekezdésben foglaltak, továbbá az „általános” szabály (adóévet követő év ötödik hónap utolsó napja) az irányadóak.

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége az önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezi vagy telephelyét megszünteti a településen, de más településeken az adókötelezettség továbbra is fennáll, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóévet követő év május 31-éig kell benyújtani, kivéve, ha még a székhely-áthelyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból záró bevallás benyújtására kötelezett. Ebben az esetben a záró bevallás melletti négyzetbe X-et kell tenni, a II. pontban pedig az adóévben a településen fennálló adókötelezettség időtartamát is meg kell jelölni. A III. pont alatt külön kell jelezni a székhelyáthelyezést (III. 9. pont), telephely-megszüntetés (III. 10. pont) tényét.

Annak a vállalkozónak, aki/amely az egyszerűsített vállalkozói adó (eva) alanya, és az iparüzési adóban az eva-alanyokra vonatkozó egyszerűsített adóalap megállapítást választotta, de év közben az eva alanyisága megszűnt, az adóév első napjától az eva-alanyiság utolsó napjáig terjedő időszakról (melyet a II. pontban jelöl) évközi bevallást kell benyújtania az eva-bevallás benyújtásával egyidejűleg. Ilyen esetben - ha az iparüzési

adóalanyiság egyébként nem szűnik meg - az I. 2. sor melletti négyzetbe, továbbá a III. 11. sor melletti négyzetbe is X-et kell tenni.

Abban az esetben, ha az adózó egyéni vállalkozóként tevékenységét szünetelteti, akkor a szünetelés kezdő napját követő 30 napon belül kell záró bevallást benyújtani. Ekkor az I. 2. és a III. 12. sort kell megjelölni.

Amennyiben a vállalkozó év közben a kisadózó vállalkozók tételes adójának (kata) alanyává válik, és az iparűzési adóban tételes adóalap szerinti megállapítást választ, akkor az adóév első napjától, a kata-alanyiság kezdő napját megelőző napig terjedő időszakra „záró bevallást” kell benyújtania az általános szabályok szerint, az adóévet követő év május 31-éig. Ekkor az I. 2. és a III. 13. sort kell jelölni.

Amennyiben a kata-alany a 2016. évben tételes adóalap szerint adózott és 2017. február 15-ig benyújtott nyilatkozatával (változás-bejelentésében) 2017. évtől megszüntette iparűzési adóban a tételes adóalap szerinti adózását, akkor a 2017. adóévre 2018. május 31-éig bevallást nyújt be az általános szabályok szerint.

Ha a kisvállalati adó (kiva) alanyának minősülő vállalkozó kiva alanyisága a tárgyévben bármely ok miatt megszűnik, akkor csak a kiva-alanyiság adóévben fennálló időszakára választhatja az iparűzési adó kiva-alap 1,2-szeresében való megállapítását. Ebben az esetben évközi bevallást kell benyújtani ezen időszakra, mégpedig a beszámolókészítésre nyitva álló határnapig (a kiva-alanyiság megszűnésével, mint mérlegfordulónappal önálló üzleti év végződik). A kiva-alanyiság megszűnése esetén, e tény a III. 14. pontban kell jelölni. A vállalkozó a bevallás-benyújtással egyidejűleg (a bevallási nyomtatványon) köteles előleget is bevallani, mégpedig a kisvállalati adóalanyiság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra. Ekkor a naptári év hátralévő részéről (mint önálló adóévről) a bevallást az általános szabályoknak megfelelően, az adóévet követő év ötödik hónapjának utolsó napjáig kell teljesíteni.

A III. 16. sorba annak az adózónak kell X-et tennie, aki/amely kata alanyként a 2017. adóévre az általános szabályok szerint vagy a nettó árbevétel 80%-ában állapítja meg az adóalapot és 2018. február 15-ig (változás-bejelentési nyomtatványon) arról nyilatkozott, hogy a 2018. adóévtől tételes adóalap szerinti fizeti meg az iparűzési adót. Továbbá azon adózónak is kell X-et tennie ebbe a sorba 2018. január 15-ig teljesített változás-bejelentés mellett, amely a naptári évtől eltérő üzleti évről visszatér a naptári évre. Ezen esetekben a speciális záró bevallási okot is be kell írni.

I.3. Előtársasági bevallást a jogelőd nélkül alakuló gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokossági társulatnak, közhasznú társaságnak kell benyújtani az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységről. A II. pontban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélkül alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalásának napjától a cégjegyzékbe való bejegyzésének, vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

A bevallást ezen esetben addig az időpontig kell benyújtani ameddig a számviteli törvény alapján a beszámoló készíthető (jellemzően az előtársasági időszak utolsó napját követő 90 napon belül). Ha az előtársaság kérelmét jogerősen elutasították, vagy azt visszavonja, akkor azt az I. 3. és a III. 8. négyzetben is jelölni kell.

I.4. A számviteli törvény alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózóknak az adóév utolsó napját követő 150. napjáig kell az éves bevallást benyújtani. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évét. Ez utóbbi esetben az adóév első napja a naptári év első napjával, az utolsó napja pedig a választott mérleg-fordulónappal egyezik meg.

I.5. Év közben kezdő adózó bevallását kell jelölni, ha a gazdasági társaság, egyéb jogi személy év közben alakul meg, illetőleg az egyéni vállalkozó év közben kéri az egyéni vállalkozók nyilvántartásába való felvételét.

I.6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó jelöli ezt a pontot az áttérés évről készült évközi bevallása esetén. Az áttérés éve egy adóév, de annak hossza mindig kevesebb, mint 12 hónap.

I.7. A személyi jövedelemadóról szóló törvényben (a továbbiakban: Sza tv.) **meghatározott mezőgazdasági őstermelő** – amennyiben vállalkozónak minősül, azaz az éves árbevétele a 600 ezer forintot meghaladta – ezt a tényt ebben a rovatban jelzi.

I.8. Ezt a rovatot kell jelölni, ha a **közös őstermelői igazolvánnyal rendelkezők, a családi gazdaság tagjai** abban állapodnak meg, hogy adóbevallási kötelezettségüket nem külön-külön, hanem közösen, az adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó nevén és bevallásában teljesítik. Ezen adózási mód alkalmazása nem kötelező, azonban annak választása esetén a „J” jelű lapot is ki kell tölteni, a IV. blokkban pedig jelölni kell a „J” jelű lap kitöltését.

I.9. Ebben a rovatban kell jelezni, ha a vállalkozó **építőipari tevékenységet** folytat, természeti erőforrást tár fel vagy kutat, és a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama az önkormányzat illetékességi területén az adóévben a 180 napot meghaladja, ezért a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül.

I.10. Ha a **kata alanya** az iparüzési adóban 2017. évre (változás-bejelentésében) az adóalap tételes összegben való (egyszerűsített) megállapítását választotta, akkor – főszabály szerint – nem terheli bevallás benyújtási kötelezettség.

Az iparüzési adót tételes adóalap-megállapítás szerint fizető kata alany azonban adóbevallást nyújt be a Htv. 39/B. § (6) bekezdésében taxatív felsorolt tényállások esetén, azaz ha:

➤ az adóévben a kata-alany adófizetési kötelezettsége – 30 napot meghaladó keresőképtelenség miatt (például táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban vagy ápolási díjban részesül; katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona; fogvatartott, egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltette) – szünetelt, és a vállalkozó több iparüzési adót fizetett, mint amennyit az adókötelezettség időszakára fizetnie kellett volna,

➤ a kata-alany a foglalkoztatás-növelés miatti törvényi adóalap-mentességet, a települési önkormányzat által rendeletben biztosított adómentességet/-kedvezményt kíván utólag igénybe venni vagy az építőipari tevékenység kapcsán megfizetett átalányadó, illetőleg a költségként/ráfordításként elszámolt e-útdíj összegével csökkenteni kívánja az állandó jellegű tevékenységéhez kapcsolódó adófizetési kötelezettségét.

Az említett esetekben az adóbevallást az adóévet követő év január 15-éig van lehetőség benyújtani [Htv. 39/B. § (6) bekezdés b) pont]. **E határidő jogvesztő, elmulasztása esetén az adózót megillető adóalap-mentesség, adókedvezmény nem érvényesíthető.**

I.11. A **szabályozott ingatlanbefektetési társaságról** szóló törvény (a továbbiakban: Szit. tv.) szerinti szabályozott ingatlanbefektetési társaságot, a Szit. tv. szerinti szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozást, valamint a társaság és az elővállalkozás Szit. tv. szerinti projektársaságát adómentesség illeti meg, melynek tényét ebben a rovatban kell jelölni.

I.12. A Htv. 52. § 34. pontja szerinti **beszerző, értékesítő szövetkezet** választja ezt a pontot. A Htv. 39/F. §-a rendelkezik a beszerző, értékesítő szövetkezetek mentességéről. Ha a

szövetkezet adóalany megfelel a Htv. 52. §-a 34. pontja szerinti fogalomnak (az a szövetkezet, amelynek nettó árbevétele legalább 95%-ban tagjai részére történő értékesítésből vagy tagjai termékeinek értékesítéséből származik), akkor e törvényi mentességet igénybe veheti, amely azonban csekély összegű állami támogatásnak, ún. de minimis támogatásnak minősül. A mentesség igénybevételének tényét e négyzetben kell jelölni, az adózó ezzel elismeri a mentesség érvényesítésére való jogosultságát.

I.13. Azon adózónak kell ezt a pontot választani, aki/amely a korábban már benyújtott adóbevallását – az Art. rendelkezései alapján – **önellenőrzéssel** (utólag) helyesbíteni kívánja.

Az adóbevallását helyesbítő adózó az önellenőrzött adóévi bevallási nyomtatvány főlapjának és kapcsolódó betétlapjainak valamennyi sorát köteles kitölteni. Ekkor a II. mezőben, „Bevallott időszakban” azt az adóévet kell meghatározni, amelyre a helyesbítés vonatkozik. Nem minősül önellenőrzésnek, ha az adózó bevallását késedelmesen nyújtja be, és késedelmét nem igazolja, vagy igazolási kérelmét az adóhatóság elutasítja. Nem korrigálható önellenőrzéssel továbbá az adózó gazdasági döntése sem (pl: helyi iparüzési adó alapjának megosztása). Nincs helye önellenőrzésnek, ha az adózó a törvényben megengedett választási lehetőséggel jogszerűen élt és ezt önellenőrzéssel változtatná meg. (pl: az adózó nem élt az adóalap egyszerűsített módszerének lehetőségével).

II. Bevallott időszak

Az Útmutató I. pontjában foglaltak szerint, a bevallás jellegének megfelelően kell kitölteni. Amennyiben teljes adóévben fennállt az adókötelezettség, akkor e pontban 2017. 01. 01. naptól 2017. 12. 31. napig terjedő időszakot kell beírni, ha az adókötelezettség nem állt fenn a teljes adóévben, például év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2017. 12. 31-ig terjedő időszakot kell beírni.

III. A záró bevallás benyújtásának oka

A bevallás benyújtásának okát az Útmutató I.2. pontjában foglaltaknak megfelelően kell jelölni.

Ha az „I.2. pontban a bevallás jellegének a záró bevallás lett jelölve, akkor a III. pontban a záró bevallás benyújtásának konkrét okát is – a taxatív felsorolás 1-16. pontja egyikét – jelölni kell.

IV. Bevallásban szereplő betétlapok

A bevallási nyomtatványhoz különböző betétlapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó betétlapokat is – a tevékenység jellegének megfelelően – ki kell tölteni. A megfelelő jelölőnégyzetben „X” jellel kell jelölni, mely betétlapot csatolta.

Az „A1”, „A2”, „B”, „C”, „D” jelű lapok a nettó árbevétel levezetését, az „E” jelű lap az eladott áruk beszerzési értékének és közvetített szolgáltatások értékének figyelembe vehető együttes összegét, a kapcsolt vállalkozások adóalapját, az „F” jelű lap a vállalkozási szintű adóalap megosztást, a „G” jelű lap pedig a nyilatkozatot tartalmazza a túlfizetésről. A „H” jelű betétlap az önellenőrzési pótlék bevallására szolgál. Az „I” jelű az éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő adóalanyokra, míg a „J” jelű betétlap a közös őstermelői igazolványban adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó adózókra vonatkozik.

Az „A1”, „A2”, „B”, „C”, „D” jelű lapok közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó kiegészítő lapot – kell kitölteni és benyújtani az adóhatósághoz.

Az „A1”, „A2”, „B”, „C”, „D” jelű betétlap egyikét sem kell kitöltenie azon kata-alanyoknak, aki/amely az iparüzési adóban a tételes adójára vonatkozó, egyszerűsített (Htv. 39/B. § (3) bekezdés) szerinti adózást választott.

➤ Az „A1” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik az általános szabályok szerint (39. § (1) bek.) állapítják meg Htv. szerinti nettó árbevételüket. Ide tartozik minden olyan iparüzési

adóalany, aki/amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, továbbá amely éves beszámolóját nem a nemzetközi számviteli standardok (IFRS) figyelembevételével készíti el.

➤ Az „A2” jelű betétlapot az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választó adóalanyoknak kell kitölteni. Ide tartoznak

- az Szja. tv. szerint az adóévben átalány szerinti jövedelem megállapítást alkalmazó vállalkozók;
- akik/amelyek az adóalapjukat a nettó árbevétel 80 %-ában állapítják meg (39/A. § (1) bek. b) pont és (3) bek.). (Ezt az egyszerűsített adóalap-megállapítást kizárólag azon vállalkozó választhatja, akinek/amelynek nettó árbevétele az adóévben a 8 millió Ft-ot nem haladta meg, illetve a 2017. évben, jogelőd nélkül kezdő vállalkozás esetében – 12 hónapnál rövidebb adóév okán – napi arányosítással számítva időarányosan nem haladta meg a 8 millió Ft-ot.);
- azok az eva-alanyok, akik/amelyek az egyszerűsített vállalkozói adóalap 50 %-ában állapítják meg adóalapjukat;
- azok a kiva-alanyok, akik/amelyek az iparüzési adóalapjukat a kiva-alap 20%-kal növelt összegében állapítják meg.

A betétlap annak jelölését követően és a VI. blokkban a fenti módszerek egyikének választása esetén válik aktívvá.

➤ A „B” jelű betétlapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.

➤ A „C” jelű betétlapot a biztosítóknak kell kitölteni.

➤ A „D” jelű betétlapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.

➤ Az „E” jelű betétlapot azoknak a vállalkozásoknak kell kitölteniük, melyek az eladott áruk beszerzési értéke és/vagy közvetített szolgáltatások értéke címen csökkenteni kívánják a Htv. szerinti nettó árbevételt az iparüzési adóalap megállapítása során. Ugyanakkor nem kell kitöltenie annak az adóalanyoknak, aki/amely az egyszerűsített adóalap-megállapítás bármely módját választotta a bevallás adóévére.

➤ Az „F” jelű betétlapot az adóalap-megosztással összefüggésben kell kitölteni, annak, aki székhelyén kívül legalább egy településen telephellyel rendelkezik, azaz adóalap-megosztásra kötelezett.

➤ A „G” jelű betétlap a túlfizetésről történő rendelkezésre szolgál. Csak annak kell kitölteni, akinek túlfizetése van, illetve más adóhatóságnál (állami, önkormányzati adóhatóságnál, vámhatóságnál, illetékhivatalnál) van köztartozása.

➤ A „H” jelű betétlapot az adó, adóalap önellenőrzéssel történő helyesbítése esetén kell kitölteni.

➤ Az „I” jelű betétlapot azon adóalanyoknak kell kitölteni, amelyek éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítik. Az „A”-„D” jelű betétlapokat nem kell kitölteni azon vállalkozásoknak, melyek az „I” jelű lap kitöltésére kötelezettek. Szükséges azonban az „E” jelű betétlap kitöltése.

➤ A „J” jelű betétlapot azon, közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyoknak, családi gazdálkodó adóalanyoknak kell kitölteni, akik az adóévi iparüzési adókötelezettségüket úgy kívánják teljesíteni, hogy a közös őstermelői, családi gazdálkodói tevékenység-végzésből származó teljes iparüzési adóalapot az adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó vallja be. A közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező többi őstermelőnek, illetve a családi gazdaság többi tagjának ebben az esetben nem kell külön-

külön iparüzési adóbevallást benyújtaniuk. Ezen betétlapon azonban nyilatkozniuk kell ezen egyszerűsített adóbevallási módról.

V. Adóalany

A bevallási nyomtatvány V. pontja az adóalany azonosítására szolgáló adatokat tartalmazza. Az adatokat értelemszerűen kell kitölteni.

Felhívjuk a figyelmet a vállalkozás adatainak pontos és teljes körű kitöltésére! Az 1., 4. és az 5. sorok kitöltése az adózó azonosíthatósága érdekében kötelező.

Amennyiben bejelentett adataiban változás történt, azt a „Bejelentkezés, változásbejelentés” nyomtatványon kötelező bejelenteni.

Itt kell szerepeltetni a bevallás kitöltőjének nevét, valamint elérhetőségét is, mely az adóhatóság részéről esetlegesen szükséges gyors kapcsolatfelvételt szolgálja.

VI. Az adó alapjának egyszerűsített meghatározási módját választók nyilatkozata

Az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítás a főszabálytól [Htv. 39. § (1) bekezdés] eltérő, egyszerűbb adóalap-megállapítást jelent. Tekintve, hogy a főszabályhoz képest más módon történik az adóalap-megállapítás, erről az adóalanynak külön nyilatkoznia kell.

Az iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározási módjával az alábbi adózók élhetnek a 2017. adóévre:

- a 2017. teljes adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózó vállalkozó,
- az egyszerűsített vállalkozói adó alanya,
- azon egyéb iparüzési adóalany, akinek/amelynek a nettó árbevétele az adóévben - 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan - a 8 millió Ft-ot nem haladta meg,
- a kisvállalati adó alanya.

a) Itt kell nyilatkozni azoknak a vállalkozóknak, **akik a teljes adóévben az Szja. tv. szerint átalányadózó**ok. Az iparüzési adóalap összege az Szja. tv. szerinti átalányadóalap 20%-al növelt összege, de legfeljebb az Szja. tv. szerinti – e tevékenységből származó – bevételének 80 százaléka. Ebben az esetben az „A2” jelű kiegészítő lap kitöltése kötelező!

b) Az **egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó vállalkozó** az adó alapját az általános szabályok szerint, illetve egyszerűsített módon is meghatározhatja. Ebben a pontban annak kell nyilatkozni, aki az egyszerűsített vállalkozói adó (EVA) alanya a tárgyévben, és az iparüzési adóban az egyszerűsített adó-megállapítást választja. Ebben az esetben az iparüzési adó alapja az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 50%-a.

c) Itt nyilatkozik az az egyéb, a Htv. 52. § 26. pontjának a)-d) pontja alá tartozó vállalkozó (pl. tételes költségelszámolást alkalmazó magánszemély, illetőleg gazdasági társaság vagy egyéb szervezet), akinek/amelynek az adóévben a nettó árbevétele nem haladta meg a 8 millió forintot és az adóévben az egyszerűsített adóalap-meghatározási módot választja. Ebben az esetben az iparüzési adóalap összege a nettó árbevétel 80 %-a.

d) A **kisvállalati adó hatálya alá tartozó vállalkozó** az adó alapját – a 39. § (1) bekezdésében, vagy a 39/A. §-ban foglalt előírásoktól eltérően – a kisvállalati adója alapjának 20%-kal növelt összegében is megállapíthatja. Ha ezt a módszert kívánja választani, azt ebben a rovatban kell jelölnie.

Az adó alapjának egyszerűsített módon történő megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést legkésőbb az adóévről szóló bevallás benyújtására előírt határidőig (adóév május 31-éig) kell megtenni az adóhatóságnál. A határidő jogvesztő, elmulasztása esetén az egyszerűsített meghatározási módszer nem alkalmazható, továbbá választása önellenőrzés útján nem pótolható.

Az egyszerűsített adóalap meghatározás választásakor egyik esetben sem kell kitölteni a bevallási nyomtatvány VII. 2-5. sorait, valamint az „A1” jelű betétlapot. Nem szabad kitölteni továbbá az „E” jelű betétlapot.

VII. Az adó

Kapcsolt vállalkozásnak a főlap VII/2-5. sorokban nem kell adatot feltüntetnie, a vállalkozási szintű adóalapját az „E” jelű betétlapon a III/11. sorban szerepeltetett adatok alapján kell beírni a főlap VII/6. sorába. Az „E” jelű betétlap III/11. sora a levonható költségeket már magában foglalja.

VII.1. Itt kell feltüntetni a vállalkozás egészének szintjén képződő Htv. szerinti **nettó árbevétel** összegét, függetlenül attól, hogy az adóalany tevékenységét hol végzi. A vállalkozási szintű nettó árbevétel részletezése külön lapon található (A1, A2, B, C, D betétlapok). Elsőként a vonatkozó kiegészítő lap sorait kell kitölteni, majd az adott kiegészítő lapon kiszámított utolsó sor összege kerül át ebbe mezőbe. *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

VII.2. Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű, levonható **eladott áruk beszerzési értékének (elábé) és a közvetített szolgáltatások értéke együttes összegét.**

A levonható összeg levezetését az „E” jelű betétlap tartalmazza, ezért azt - ha van ilyen jogcímen levonható tétel - mindenképp ki kell tölteni. A levonható tétel magyarázatát, az összeg kiszámítását az „E” jelű betétlaphoz írt útmutató tartalmazza. *Nem kitölthető, az „E” jelű betétlap adatai alapján automatikusan kerül megállapításra!*

VII.3. Itt kell feltüntetni az **alvállalkozói teljesítések értékét** [Htv. 52. § 32. pont; 40/I. §]. Alvállalkozói teljesítésről akkor lehet szó, ha az adózó mind a megbízóval, mind a szállítóval (alvállalkozóval) is a Polgári Törvénykönyv (Ptk.) szerinti - írásban kötött - vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. Alvállalkozói teljesítés az a Ptk. szerinti vállalkozási szerződés alapján igénybe vett szolgáltatás is, amelyet a vállalkozó új építésű lakás előállításához használ fel, függetlenül attól, hogy az ilyen lakás eladása nem vállalkozási, hanem adásvételi szerződéssel történt. Ezen pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a Htv. 52. § 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, 52. § 36. pont vagy 40/F. §-a szerint eladott áruk beszerzési értékeként, 52. § 37. pont vagy 40/G. § szerint anyagköltségként, illetve 52. § 40. pont és 40/H. § együttes értelmezése szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

VII.4. Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű - nettó árbevétel-csökkentő - **anyagköltség** összegét, amely a Htv. 52. §-ának 37. pontja, illetve - éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozók esetén - a Htv. 40/G. §-a szerinti fogalom. Az anyagköltség - egy kivétellel - a számviteli törvény szerint (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó vállalkozó esetén a tárgyévben anyagbeszerzésre fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alapsegéd-, üzem-, fűtőanyag, tartalék alkatrész, egy éven belül elhasználódó szerszámok, eszközök, berendezések) tárgyévi költségét jelenti. Az egyszeres könyvvitelt vezető vagy pénzforgalmi nyilvántartást vezető adózók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadást növelni kell a tárgyévi kifizetett leltári nyitókészlettel és csökkenteni a tárgyévi kifizetett leltári zárókészlet értékével.

Az éves beszámolóját az IFRS-ek szerint készítő vállalkozás esetében anyagköltség a Htv. 52. § 67. pontja szerinti anyag üzleti évben ráfordításként elszámolt - Htv. 40/G. § (2) és (3) bekezdés szerint korrigált - felhasználáskori könyv szerinti értéke. Az anyagköltség összegét csökkenteni kell a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok - anyagköltségként elszámolt - bekerülési értékével, továbbá azzal az értékkel, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként, az 52. § 36. pont

vagy 40/F. §-a szerint eladott áruk beszerzési értékeként, az 52. § 40. pont és a 40/H. § együttes értelmezése szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

VII.5. Ebben a sorban kell szerepeltetni a társasági adóról és az osztalék adóról szóló 1996. évi LXXXI. törvényben (Tao. tv.) meghatározott feltételekkel megvalósított **alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költségének összegét.**

VII.6. Ez a sor szolgál a **Htv. szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap** megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség (székhelyén kívül legalább egy településen telephelyet tart fenn), akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani az egyes települések között. A Htv. szerinti vállalkozási szintű adóalap megállapításához az 1. sor (nettó árbevétel) összegéből kell levonni a 2-3-4-5. sorokban feltüntetett nettó árbevétel csökkentő tételek együttes összegét. Ha az 1. sor összegét eléri, vagy meghaladja a 2-3-4-5. sor együttes összege, akkor ebben a sorban "0"-t kell szerepeltetni. Ebben az esetben a 12., a 13., 16., 17. és a 25. sorba egyaránt "0"-t kell írni.

Abban az esetben, ha a vállalkozónak az „E” jelű betétlap III. részét kell kitöltenie, akkor e sor értéke az „E” jelű betétlap III. 11. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg.

Az IFRS-t alkalmazó vállalkozóknak az áttérés adóévében és az azt követő adóévben figyelemmel kell lenniük a Htv. 40/K. §-ának (1) bekezdésére. Eszerint ugyanis, ha az áttérés adóévének vagy az áttérés adóévet követő adóévnek (a továbbiakban együtt: átmeneti adóévek) az iparüzési adóalapja [39. §] a 40/B-40/J. §-ok alkalmazásával kisebb, mint az áttérés adóévet megelőző adóév 12 hónapra számított adóalapjának összege, akkor az átmeneti adóévek adóalapja - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - az utóbbi. Így, ha az előbbi feltétel teljesül, ebben a sorban az előző adóévi vállalkozási szintű adóalap összegét kell feltüntetni.

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó

- Szja. tv. szerinti átalányadózó az 1. sorban szerepeltetett „átalányadó” 1,2-del szorzott összegét,
- az eva-alany – feltéve, hogy az iparüzési adó alapját az eva-alap 50 %-ában állapítja meg – az eva-alap fele összegét,
- azon adózó, akinek/amelynek nettó árbevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan – a 8 millió forintot nem haladta meg, a nettó árbevétel 80 %-át,
- a kiva-alany – feltéve, hogy az iparüzési adó alapját a kiva-alap 20 %-al növelt összegében állapítja meg – a kiva-alap 1,2-del szorzott összegét,
- az iparüzési adót az adóévre tételes adóalap szerint (egyszerűsített módon) megállapított kata-alany a székhelye és telephelye(i) szerinti településre 2,5 millió forint összeget – ha székhelye vagy telephelye szerinti településen az adókötelezettsége nem áll fenn a teljes évben (például telephely nyitás, székhely áthelyezés miatt), akkor azon településre a 2,5 millió forint naptári napokkal arányos részének megfelelő összeget

tünteti fel e sorban.

A mező nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

VII.7. Kapcsolt vállalkozások adóalapjának a Tao. tv. 18. §-a szerinti korrekciója kerül ebbe a sorba. Az Art. 1. § (8) bekezdésének első fordulata értelmében a szokásos piaci ártól eltérő szerződési feltételeket alkalmazó kapcsolt vállalkozások ügyleteit adózási szempontból a szokásos piaci ár alapulvételével kell minősíteni. A hivatkozott bekezdés irányadó a helyi iparüzési adóra is, azaz amennyiben a kapcsolt vállalkozások az egymás között alkalmazott árakat a szokásos piaci árra igazítják, úgy a korrekciót a helyi iparüzési adó alapjánál is véghez kell vinni (a korrekció vonatkozhat a nettó árbevételre, az elábé-re, az

anyagköltségre, a közvetített szolgáltatások értékére, az alvállalkozói teljesítések értékére). A bevallási nyomtatvány lehetőséget ad arra, hogy az adózó ennek összegét külön jelölje a be-vallási nyomtatványon. Amennyiben a szokásos piaci ár miatti korrekció hatása összességében negatív, azaz a nettó árbevétel (adóalapot) csökkenti, úgy az előjelet a számadat előtt fel kell tüntetni!

VII.8. A Htv. 40/J. §-a áttérési különbözet számítását írja elő a beszámolójukat első ízben az IFRS-ek szerint készítő vállalkozók részére. Ennek oka, hogy egyes tranzakciókat a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban sorolnak a bevételek közé, illetve az egyes, nettó árbevétel csökkentő tételek elszámolása is eltérő időszakra eshet a két számviteli rendszerben. A szabályozás értelmében az áttérést megelőző bármely adóévben figyelembe nem vett nettó árbevétel és figyelembe vett árbevétel-csökkentő tényező akkor képez az áttérés adóévében pozitív áttérési különbözetet, ha ezen tételek az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérés adóévében, sem az azt követő bármely adóévben nem jelennek meg az adóalap részeként vagy ismételt adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg. Mindez csak akkor alkalmazandó, ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ekre, s ezen tételek megfelelő elszámolása a helyi iparüzési adó alapját - az áttérés adóévében vagy azt követően - növelné. Az áttérési különbözet negatív irányú (adóalap-csökkentő hatású), ha az árbevétel az áttérés adóévet megelőzően és az áttérés adóévében vagy azt követően is egyaránt része az adóalapnak, vagy ha az egyébként nettó árbevétel-csökkentő tényezőt sem az áttérés évét megelőzően, sem az áttérés évében vagy azt követően nem lehet ekként figyelembe venni az adóalap-számítás során. Ha az áttérési különbözet értéke negatív, ezt a tényt, vagyis az összeg előjelét is fel kell tüntetni e sorban. *[Részletezés az „I”jelű betétlapon!]*

Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

VII.9. A beszámolójukat az IFRS-ek szerinti készítő vállalkozások esetén a Htv. 40/J. §-ának (2) bekezdése szerinti számviteli önellenőrzési különbözet bemutatására vonatkozó sor (+,-).

VII. 10. Ebben a sorban kell szerepeltetni a Htv. 39/D. §-a szerinti foglalkoztatás növeléshez kapcsolódó adóalap-mentesség összegét. A Htv. 39/D. § (1) bekezdése alapján a Htv. szerinti – vállalkozási szintű – adóalap csökkenthető a vállalkozó által foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai állományi létszámának előző adóévhez képest bekövetkező növekménye után 1 millió forint/fő összeggel (pl.: ha az évi létszámnövekmény 5,36 fő, akkor 5,36 x 1 000 000 Ft, azaz 5 360 000 Ft adóalap-csökkentés vehető igénybe). Az átlagos statisztikai létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Útmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány 2015. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell - két tizedesjegy pontossággal - számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként az átlagos statisztikai állományi létszámba tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a Tao. tv. szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámba. Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség olyan létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. Állami támogatásnak tekintendő a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

Amennyiben ezen jogcímen adóalap-mentesség keletkezik, az legfeljebb a 6. sorban szereplő összeg erejéig vehető igénybe.

VII.11. Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken és a vállalkozó az előző adóévben e jogcímen igénybe vett adóalap-mentességet, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalapmentesség összegével az adóalapot meg kell növelni.

Az idézett normaszöveg egy példa tükrében: egy kft. foglalkoztatotti létszáma 2015-ben 30 fő volt, 2016-ban – a 2015. évhez képest – az átlagos statisztikai állományi létszám 45 főre

emelkedett, azaz a növekmény 15 fő volt. A kft. a 15 fős létszámnövekménye okán a 2016. évről beadott adóbevallásában 15 millió forint adóalap-mentességet érvényesített. A kft. 2017. évi átlagos statisztikai állományi létszáma 40 főre visszaesett, ez a 2016. évi létszámhoz képest 5 fős csökkent jelent, azaz a kft. statisztikai állományi létszáma 2016. évről 2017. évre 8,9 százalékkal csökkent. Tekintve, hogy a 8,9 százalékos „változás” a normaszöveg szerinti 5 százalékot meghaladja, ezért a 2017. évről (2018. május 31-ig) benyújtandó adóbevallás 11. sorában a 2016. évre 15 fő után érvényesített 15 millió forint adóalap-mentesség egészét adóalap-növekményként kell szerepeltetni.

VII.12. Ebben a sorban a VII.7. pont szerinti szokásos piaci árra való kiegészítés miatti korrekcióval, a VII.8. pont szerinti IFRS-t alkalmazó vállalkozóknál az áttérési különbözettel, a VII.9. szerinti IFRS-t alkalmazó vállalkozónál számviteli önellenőrzési különbözettel, a VII.10. pont szerinti **mentességgel**, valamint a VII.11. pont szerinti **növekménnyel korrigált Htv. szerinti – vállalkozás szintű – adóalapot** kell feltüntetni.

Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű iparüzési tevékenység után adókötelezettség (székhelyén kívül legalább egy településen telephelyet tart fenn), akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani az egyes települések között.

VII.13. Itt kell feltüntetni a 12. sorban szereplő **vállalkozási szintű adóalap megosztása eredményeként előálló** – törvényi szabályok szerinti – **települési adóalapot**. A megosztást a Htv. melléklete szerint kell elvégezni, azt a megosztási módszert alkalmazva, ami a tevékenységre a leginkább jellemző, a megosztással érintett településre 0 forint adóalaprészt azonban nem állapítható meg. **Az adóalap megosztási arányszámot 6 tizedesjegy pontossággal kell számolni.** Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozót nem terheli adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a 12. sor összegével.

Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

Megosztás esetén az „F” lap kitöltése kötelező!

VII.14. Ez a sor az önkormányzati rendelet szabályai szerint az adómentes adóalap feltüntetésére szolgál. A Rendelet 3. § (1) bekezdése értelmében adómentes az a vállalkozó akinek, vagy amelynek a Htv. 39. § (1) bekezdés, vagy a 39/A. § vagy 39/B. § alapján számított vállalkozási szintű adóalapja a 2,5 millió forintot nem haladja meg. Ebben a sorban szereplő összeg megegyezik a 13. sor összegével.

Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

VII.15. Ez a sor az önkormányzati rendelet szabályai szerint az adómentes adóalap feltüntetésére szolgál. A Rendelet 3. § (2) bekezdése értelmében adómentes a Htv. 52. § 23. pontja szerinti házi orvos, védőnő vállalkozó, ha annak vállalkozási szintű adóalapja az adóévben a 20 millió forintot nem haladja meg.

Az adóelőny akkor jár, ha a házi orvos, védőnő vállalkozó adóalapja nem több, mint 20 millió forint és árbevételének legalább 80%-a a tevékenység-végzésre kötött finanszírozási szerződés alapján a Egészségbiztosítási Alaptól származik.

Ebben a sorban szereplő összeg megegyezik a 13. sor összegével. Az e jogcímen igénybe vett mentesség mellett a Rendelet 3. § (1) bekezdésében foglalt általános adómentesség nem érvényesíthető, azaz ha ebben a sorban összeg szerepel, akkor a 14. sor nulla.

VII.16. Ez a bevallási sor az **adóköteles adóalap** megállapítására szolgál, amely megegyezik a 13. sorral, vagy nulla.

Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

VII.17. Az adóköteles **adóalapra jutó adó** összegét kell itt feltüntetni, az önkormányzati rendelet szerint hatályos adómérték alapulvételével, mely Dunaújvárosban 2%.

Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

VII.18. Ez a sor az önkormányzati rendelet szabályai szerint az **adót csökkentő kedvezmények** összegének feltüntetésére szolgál. A Rendelet adókedvezményi rendelkezést nem tartalmaz, ezért ebben a sorban adat nem szerepelhet.

VII.19. Ez a sor az önkormányzati rendelet szabályai szerint az **adót csökkentő kedvezmények** összegének feltüntetésére szolgál. A Rendelet adókedvezményi rendelkezést nem tartalmaz, ezért ebben a sorban adat nem szerepelhet.

VII.20. A Htv. szabályai szerint az adóévben az **ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóátalány** összegét – az adóalap-megosztás arányában – le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban csak annak nagyságáig. Például ha az adózó adóévben 100.000 forintot fizetett ki adóátalány címén, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési szintű adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az adott önkormányzatnál levonható összeg az adóévben megfizetett adóátalány 20%-a, azaz 20.000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóátalány összege meghaladja a 17. sor összegét, akkor itt csak a 17. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó adóátalány összegét pedig a 26. pontban kell szerepeltetni.

VII.21. Ebben a sorban a Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig terjedően – levonható, az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjnak (a továbbiakban: **belföldi e-útdíj**) 7,5%-át kell szerepeltetni. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt belföldi e-útdíj 7,5%-a a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő iparüzési adóból a megosztás arányában vonható le. Ebbe a sorba tehát a belföldi e-útdíj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell beírni.

VII.22. Ebben a sorban a Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig – levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, külföldön autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjnak (a továbbiakban: **külföldi e-útdíj**) 7,5%-át kell feltüntetni. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt külföldi e-útdíj 7,5%-át az adóalap-megosztás arányában vonhatja le a megosztással érintett önkormányzatokhoz fizetendő adójából. Ebben a sorban tehát a külföldi e-útdíj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell szerepeltetni.

VII.23. Ebbe a sorba a Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig – levonható, az adóalany ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő használati díjnak (a továbbiakban: **belföldi úthasználati díj**) 7,5%-át kell feltüntetni. A belföldi úthasználati díj (10 napos/30 napos/éves „matrica” vagy megyei „matrica”) a 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meg nem haladó tehergépjárművel, illetőleg autóbusszal vagy személygépkocsival való díjköteles közúthálózaton való közlekedés kapcsán fizetendő díjatalány. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt belföldi úthasználati díj 7,5%-át az adóalap-megosztás arányában vonhatja le a megosztással érintett önkormányzatokhoz fizetendő adójából. Ebben a sorban tehát a belföldi úthasználati díj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell beírni.

VII.24. A Htv. 40/A. § (3) bekezdése szerint az önkormányzat rendelete - valamennyi vállalkozóra egységesen - határozhatja meg, hogy a vállalkozó az alap kutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költsége 10%-ának megfelelő összeggel csökkentheti az adóját. Dunaújváros Önkormányzatánál e jogcímen nem vehető igénybe adókedvezmény, ezért ebben a sorban adat nem szerepelhet.

VII.25. Ez a sor szolgál az **adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség** kiszámítására. Az adóköteles adóalapra vetített adó összegéből (17. sor) le kell vonni az adó összegét csökkentő tételek összegét (18+19+20+21+22+23. sor). Abban az esetben, ha az adó csökkentő tételek összege eléri vagy meghaladja a 17. sor összegét, akkor itt "0"-t kell feltüntetni.

Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

A megfizetett adóelőleg és az adóévre megállapított helyi iparüzési adó (25. sor) különbözetét a bevallás benyújtására előírt határidőig, azaz az adóévet követő év május 31-éig kell megfizetni, illetőleg ettől az időponttól van lehetőség a visszaigénylésre [Art. 2. számú melléklet II./A/2./e) pont]. Záró bevallás és előtársasági bevallás esetén a bevallás benyújtásának határidejével egyező időpontban kell az adót megfizetni.

A fizetendő adó pozitív összegét a 2017. adóévben megfizetett március 15-ei és szeptember 15-ei előleg, a december 20-ai adóelőleg-kiegészítés jogcímén befizetett összeg, valamint a fennálló túlfizetés együttes figyelembevételével kell az OTP Banknál vezetett DMJV ÖNK IPARÜZÉSI ADÓBESZEDÉSI ALSZ elnevezésű, 11736037-15361363-03540000 számú számlára teljesíteni.

Visszaigénylés esetén a „G” lapot kérjük kitölteni.

VII.26. Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben megfizetett adóátalány önkormányzatra jutó (arányos) összegét. Ez az összeg megegyezik a 20. sorban feltüntetett összeggel, ha a 17. sorban szerepeltetett adó arra fedezetet biztosít, azaz kisebb vagy azzal egyenlő.

VII.27. Ebbe a sorba – tájékoztató adatként – a külföldi telephely adóalapjának összegét kell beírni. A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap nem esik adózás alá. Ennek összegét úgy kell meghatározni, hogy a külföldön létesített, a Htv. fogalmainak megfelelő telephelyet úgy kell tekinteni, mint belföldi telephelyet, s erre a telephelyre is - a megosztási szabályok szerint - kell osztani adólapot. Az így megosztott, külföldi telephelyre jutó adóalap-rész vonható le a teljes adóalapból. Ha az adóalanynak külföldön több telephelye van (egy államban több telephelye vagy több államban van egy-egy vagy több telephelye), akkor a „külföld"-et egységként kell tekinteni, vagyis egy telephelynek minősül. Ez azt jelenti, hogy az adóalapra vonatkozó számítást nem kell telephelyenként elvégezni.

VII.28. Itt kell - tájékoztató adatként - feltüntetni a vállalkozás által az adóévben megfizetett (költségként, ráfordításként elszámolt) belföldi e-útdíj, külföldi e-útdíj és belföldi úthasználati díj együttes összegének 7,5%-át.

VII.29. Ebben a sorban a foglalkoztatás növeléséhez kapcsolódó létszámnövekményt kell megadni. Ezt az adatot főben kell szerepeltetni. (Pl.: ha e jogcímen az adóalap-csökkentés 1.693 000 forint, azaz a létszámnövekmény 16,93 fő volt, akkor ez utóbbi számadatot kell beírni.) Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség azon létszám bővítéshez, amely állami támogatás igénybevételevel jött létre. A Htv. 39/D. §-ának (2) bekezdése alkalmazásában állami támogatás a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

VIII. Adóelőleg bevallása

A helyi iparüzési adóban – hasonlóan a társasági adóhoz – az adóelőleget önadózással kell teljesíteni. Ez azt jelenti, hogy a Htv.-ben meghatározott előlegfizetési időszakra a vállalkozóknak kell kiszámítaniuk és bevallaniuk az adóelőleget az egyes esedékességi időpontokra eső összeg feltüntetésével önkormányzatonként részletezve. **(A blokk kitöltése kötelező, abban az esetben is, ha annak értéke „0”!)**

VIII.1. Előlegfizetési időszak: a bevallás benyújtásának esedékességét követő második naptári hónap első napjával kezdődő 12 hónapos időszak. (Ez a naptári évvel egyező üzleti éves adózók esetén, a 2017. évre vonatkozó bevallásnál: 2018. július 1. naptól 2019. június 30. napig.)

VIII.2. Első előlegrészlet: Az első előlegfizetés esedékességének napja az adóelőleg fizetési időszak 3. hónapjának 15. napja, a naptári évvel azonos üzleti éves adózók esetén 2018. szeptember 15.

VIII.2.1. Az első előlegrészlet a 2017. évi iparüzési adófizetési kötelezettség és a 2018. március 16-án fizetendő előleg pozitív különbözete (25.sor – 2016. évi bevallás VIII/3 pontja). Ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor az adóelőleg első részletének összege az adóévet megelőző adóév adójából a naptári napok alapján 12 hónapos időszakra számított (évesített) összeg és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete. **Az adóelőleg összegét kerekítés nélkül kell megállapítani és megfizetni.**

VIII.3. Második előlegrészlet: A második előlegrészlet az előlegfizetési időszak 9. hónapjának 15. napja, a naptári évvel egyező üzleti éves adózók esetén 2019. március 16.

VIII.3.1. A második előlegrészlet a 2017. évi adó fele (17.sor/2).

Ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor az adóelőleg második részletének összege az adóévet megelőző adóév adójából a naptári napok alapján 12 hónapos időszakra számított (évesített) összeg fele.

Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

Év közben kezdő adózó esetében, ha az adóévi adó alapjának időarányos része meghaladja a 2,5 millió forint összeghatárt az adózó a helyi rendelet alapján biztosított adókedvezményt csak az iparüzési adó összegére érvényesítheti, és az adóelőlegét a Htv. 41. § (5) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján köteles megállapítani és bevallani. A hivatkozott jogszabályhely értelmében, ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg fele.

FIGYELEM!

Az adóbevallások feldolgozása után az adózók nem kapnak HATÁROZATOT, az adóbevallásban megállapított adóelőlegek (2018.09.15. és 2019.03.16.) alapján kell az adóelőlegüket megfizetni.

Kérjük, hogy a pénzforgalmi számlanyitásra kötelezett adózók adófizetési kötelezettségeiket pénzforgalmi számlájukról átutalással teljesítsék és a közlemény rovatban közöljék az „Önkormányzati azonosító számot”. Adókülönbözlet visszaigénylése esetén kérjük, szíveskedjenek a „G” jelű betéltlap megfelelő rovatának kitöltésével pontosítani a számlaszámot, hogy az esetleges visszautalások pontosan megtörténhessenek.

Az adó megfizetése az adóbevallást nem pótolja!

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A1” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az "A1" jelű lapot azon adózóknak kell kitölteniük, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. E körbe tartozik minden iparüzési adóalany, aki/amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak. Az „A1” jelű betétlapot nem kell kitöltenie az adóalap egyszerűsített megállapítási módját választó adózóknak (Htv. 39/A. és 39/B §-ai).

II. Nettó árbevétel

II.1. Ebben a sorban kell levezetni a – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A 2. sorban szereplő összegből kerülnek levonásra a 3-6. sorokban feltüntetett összegek. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap VII.1. sorában feltüntetendő összeggel!

Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

II.2. A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72-75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: egyesület, (köz)alapítvány, társasház, lakásszövetkezet stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében ebben a sorba a tevékenységvéggzéssel (termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás) közvetlen összefüggésben kapott - általános forgalmi adó nélküli - ellenérték, növelve a kompenzációs felárral és csökkentve az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó összegével, feltéve, hogy azt bevételként elszámolta, továbbá azon bevétellel, amelyet a számvitelről szóló törvény alapján egyéb bevételként kellene elszámolni. (Például a tárgyi eszköz értékesítéséből származó bevétel, a különféle agrártámogatások összege nem tartozik a nettó árbevételbe).

II.3. Ebbe a sorba a jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenérték összegét kell beírni. A Htv. 52. § 51. pontja értelmében a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiajának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási/felhasználási engedélyéből, valamint a felsorolt jogok értékesítéséből származó ellenérték minősül jogdíjbevételnek. 2017. július 1-jétől a korábbi, társasági adóról szóló törvény szabályozásától eltérően a jogdíjfogalomnak már nem része – többek között – a védjegy, a kereskedelmi név, az üzleti titok. A Htv. 51/B. §-ának (2)-(4) bekezdései azonban bizonyos esetekben még lehetővé teszik azt, hogy a nettó árbevétel összegét a Tao. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti – bővebb tartalmú – jogdíjbevétellel lehessen csökkenteni.

II.4. Ebbe a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

II.5. Ebbe a sorba az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energia adó, az alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó együttes összege kerül. Külön részletezendő az 5.1. - 5.3. sorokban.

Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!

II.6. Külön jogszabály szerint felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszolgálati díjat nem terheli iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebbe a sorba a felszolgálati díj árbevételeként elszámolt összeget kell beírni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A2” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A Htv. alapján választható az Szja. tv. szerinti átalányadózó, egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó vállalkozók, az előző évben 8 millió forint nettó árbevételt el nem érő vagy – kezdő vállalkozó esetén – várhatóan el nem érő egyéb iparüzési adóalanyok, illetve a kisvállalati adó alanyai számára az iparüzési adó alapjának egyszerűsített megállapítási módja. Az egyszerűsítés lényege, hogy nincs szükség az egyes adóalap-elemek tételes kigyűjtésére és összegzésére az adóalap-megállapítás során.

II. Nettó árbevétel

II.1. A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózó

Az Szja. tv. szerinti átalányadózó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő) vállalkozók esetében az adó alapja az Szja. tv. szerinti átalányadó-alap 20 százalékkal növelt összege, azzal, hogy az iparüzési adóalapjának felső határa a személyi jövedelemadó szerinti bevétel 80 százaléka [Htv. 39/A.§ (1) bekezdés a) pontja és a (2) bekezdés].

1.1. Ebbe a sorba a vállalkozó által adóévben elért bevétel összege kerül, melyet az Szja. tv. 4. és 10. melléklete szerint kell megállapítani.

1.2. A levonható költségnyad összegét kell ebben a sorban feltüntetni, amelyet az Szja. tv. 54. §-ának rendelkezései szerint kell megállapítani. A törvény az átalányadózást választó egyéni vállalkozókra differenciált költségátalányt ír elő az átalányadó alapjának megállapításához. Ez a költségátalány valamennyi felmerült költség fedezetét jelenti.

1.3. Ebben a sorban szerepel az Szja. tv. szerinti átalányadó alapjának összegét. Ez az adóévben elért bevétel és a levonható költségnyad különbsége (1.1 - 1.2. sor). *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

1.4. Az átalányadó alapjának – az 1.3. sorban lévő összeg – 20 százaléka. *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

1.5. Ebben a sorban kerül megállapításra az iparüzési adóalap, ami az 1. 3. és az 1. 4. sorban szereplő adatok összege. *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

II.2. Egyszerűsített vállalkozói adó (EVA) hatálya alá tartozó adózók iparüzési adóalapjának egyszerűsített meghatározási módja

2.1. Ebben a sorban az EVA adó alapjának összegét kell szerepeltetni.

2.2. Itt a megállapított EVA alapjának 50%-a szerepel, amely az iparüzési adóalapja lesz. *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

II.3. Egyéb adózók (nem átalányadózó) iparüzési adóalapjának egyszerűsített meghatározási módja {Htv. 39/A.§ (1) b)}

Azon iparüzési adóalanyoknak, akik nem minősülnek az Szja. tv. szerinti átalányadózóknak, de nettó árbevételük 8 millió forint alatt van, szintén lehetőség nyílik az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választani. A Htv. a nettó árbevétel 80 százalékában rögzíti az iparüzési adó alapját.

3.1. Ebben a sorban kell szerepeltetni a Htv. szerinti nettó árbevétel összegét. (Htv. 52. § 22. pontja alapján).

3.2. Itt szerepel a megállapított nettó árbevétel összegének 80 százaléka, amely az iparüzési adóalapja lesz. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap VII.6. sorával. *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

Amennyiben az iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározására vonatkozó feltételek nem teljesülnek az adóév egészére, akkor az általános szabályok szerint kell az adóalapot kiszámítani.

II.4. Kisvállalati adó (KIVA) hatálya alá tartozó adózók iparűzési adóalapjának egyszerűsített meghatározási módja

4.1. Ebben a sorban az KIVA adó alapjának összegét kell szerepeltetni.

4.2. Itt jelenik meg a KIVA adólap 20%-kal növelt összege, amely az iparűzési adóalapja lesz. *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

Az egyszerűsített adóalap meghatározás választásakor egyik esetben sem kell kitölteni az „A1” jelű kiegészítő lapot, valamint a főlap VII.2. - 5. sorait.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „B” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A "B" jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek hitelintézetnek, vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülnek.

II.1. Ebben a sorban kell összesíteni a 2-9. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét, oly módon, hogy a 2-7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8-9. sor összegét le kell vonni [Htv. 52. § 22.b)]. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap VII.1. sorában feltüntetendő összeggel! *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

II.2-9. Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai, továbbá a 9. sor esetében a Htv. 52. § 22. pont *b)* alpontja - pénzügyi lízingbe adott eszköz után elszámolt elábé teljes összege nettó árbevétel-csökkentő tétel azzal, hogy ezen összeggel az adóalap a VII. 2. sorban már nem csökkenthető - alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „C” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A "C" jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek biztosítónak minősülnek.

II.1. Ebben a sorban kell összesíteni a 2-8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét oly módon, hogy a 2-7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le kell vonni [Htv. 52. § 22. c)]. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap VII.1. sorában feltüntetendő összeggel! *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

II.2-8. Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XI. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „D” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A "D" jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek befektetési vállalkozásnak minősülnek.

II.1. Ebben a sorban kell összesíteni a 2-6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét [Htv. 52. § 22. e)]. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap VII.1. sorában feltüntetendő összeggel! *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

II.2-6. Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII.24.) Kormányrendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „E” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A betétlapot minden olyan vállalkozásnak ki kell töltenie, akinél/amelynél a 2017. adóévben volt elábé és/vagy közvetített szolgáltatások értéke. E két ráfordítás-elemmel csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adó alapjának kiszámítása során, azonban együttes összegük csak korlátokkal vonható le a nettó árbevételből. A korlátozás lényege, hogy a nettó árbevétel nagyságától függően e két nettó árbevétel-csökkentő tétel sávosan vonható le, minél nagyobb a nettó árbevétel összege, annál kisebb összeggel lehet csökkenteni a nettó árbevételt. Nem vonatkozik a korlátozás arra a vállalkozásra, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg és nem minősül az I. pont szerinti értelemben vett kapcsolt vállalkozásnak.

Nem kell kitöltenie ezt a betétlapot annak a vállalkozónak, aki az iparüzési adóban az adóalap egyszerűsített adóalap-megállapítási módját választotta.

A Htv. 39. §-ának (4) bekezdése szerint az (1) bekezdés a) pontja szerinti nettó árbevételcsökkentő összeggel (eladott áruk beszerzési értéke és közvetített szolgáltatások értéke) a vállalkozó - nettó árbevétele összegétől függően, sávosan - az alábbiak szerint csökkentheti nettó árbevételét. A nettó árbevétel

- 500 millió forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevételcsökkentő összeg egésze,
- 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85%-a,
- 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75%-a,
- 80 milliárd forintot meghaladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70%-a

vonható le.

A Htv. 39. § (7) bekezdése értelmében - a főszabályban foglaltaktól eltérően - az adóalap megállapításánál azon áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítésével összefüggésben elszámolt eladott áruk beszerzési értékének és közvetített szolgáltatások értékének teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét, amely áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítése után az adóalany a számvitelről szóló törvény szerinti **exportértékesítés nettó árbevételét** vagy a **közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek, mint áruk** értékesítése után belföldi értékesítés nettó árbevételét számol el. Az **elszámolóházi tevékenységet** végző szervezetnél, az általa - a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében - vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk

beszerzési értékeként elszámolt földgáz és villamosenergia beszerzési értéke teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét. A külön jogszabály alapján erre feljogosított dohánykiskereskedelem-ellátási tevékenységet végző személynél az általa dohánytermék-kiskereskedők részére történő továbbértékesítési célból vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt dohánytermékek beszerzési értéke csökkenti a nettó árbevétel összegét.

I. Adóalany

Ebben a blokkban az azonosító adatokon kívül jelölni kell, ha az adóalany kapcsolt vállalkozás tagja. A Htv. e rendelkezése ugyanis előírja, hogy a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok az adó alapját az adóalany kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása pozitív előjelű különbözeteként - figyelemmel a 39. § (4)-(5) és (9) bekezdésben foglaltakra - kell megállapítani, azzal, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözetnek és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányának szorzata. Az e bekezdésben foglaltakat csak azon adóalanyoknak kell alkalmaznia, amely esetében az eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50%-át meghaladja, kizárólag az ezen feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozásai vonatkozásában.

Tehát e négyzetbe azon vállalkozásnak kell X-et tennie, amely megfelel valamennyi, következő feltételnek:

- a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősül (kivéve, ha az adóév 2016. szeptember 30-át követően kezdődött (például a naptári évtől eltérő üzleti évet választók esetén) és a kapcsolt vállalkozási viszony nem 2016. október 1-jét követő szétválással jött létre, mert ez esetben a Htv. 39. § (10) bekezdése és 51/C. § (1) bekezdése alapján nem kell alkalmazni a Htv. 39. § (6) bekezdését, azaz az adóalap-összeszámitási szabályt) és
- a helyi iparüzési adó alanya és
- az elábé és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege meghaladja a nettó árbevétel 50%-át és
- az adóalany rendelkezik az előző feltételnek megfelelő kapcsolt vállalkozással.

Amennyiben e feltételek mindegyike teljesül, akkor a továbbiakban csak a III. pont alatti sorokat kell kitölteni, ha egy vagy több feltétel nem teljesül, akkor pedig csak a II. pont alatti sorokat kell kitölteni.

II. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetén

II.1. Ebbe a sorba kell feltüntetni az eladott áruk beszerzési értéke összegét.

Az elábé fogalmát a Htv. 52. §-ának 36. pontja határozza meg. Az eladott áruk beszerzési értéke a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknek - a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt - bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint - a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó - pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként, a Htv. 52. § 37. pont szerint anyagköltségként, a Htv. 52. § 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

A nettó árbevétel e jogcímen történő csökkentése esetén kitöltése kötelező!

II.2. Ebbe a sorba a közvetített szolgáltatások értékét kell beírni.

A közvetített szolgáltatások értékének fogalmát a Htv. 52. §-ának 40. pontja tartalmazza. E levonható tétel megegyezik a számviteli törvény szerinti közvetített szolgáltatások értékével, feltéve, hogy a jogügylet írásbeli szerződésen alapul. A számviteli törvénnyel azonos tartalmú közvetített szolgáltatásokról akkor van szó, ha az adóalany saját nevében vásárol meg olyan szolgáltatást, amelyet harmadik személlyel írásban kötött szerződés alapján ez utóbbi számára változatlan formában ad tovább, azaz nem a saját teljesítményéhez használja fel. Mindennek ki kell tűnnie a számlázásból is. (A kimenő számlákban - ha az saját és közvetített szolgáltatásokat is tartalmaz - külön kell feltüntetni a közvetített szolgáltatás megnevezését és ellenértékét, mely nem kell, hogy azonos legyen a szolgáltatás beszerzési árával.) Közvetített szolgáltatások értékével az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként, a 37. pont szerint anyagköltségként vagy a 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

II.3. Itt kell feltüntetni az 1. sor szerinti elábé és a 2. sor szerinti közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordítás-részek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk, saját előállítású termékek), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számvitelről szóló törvény szerint export árbevételnek kell elszámolni. Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

II.4. Ebbe a sorba az 1. sor szerinti elábé értékéből azon ráfordítás-részt kell beírni, amelyet a vállalkozó közfinanszírozott (tb-finanszírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével vagy dohánykiskereskedelem-ellátási tevékenységet végző jogalany a dohány bekerülési értékével összefüggésben számol el. Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

II.5. Ebben a sorban kell szerepeltetni az 1. sorból az elábé azon ráfordítás-részt, amelyet az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamosenergia kapcsán elábéként számolt el.

II.6. Itt kell feltüntetni az elábé és a közvetített szolgáltatások együttes összegének azt a részét, amelyet a Htv. 39. § (4)-(5) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg az 1. és a 2. sor szerinti adat együttes összegét). Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

II.7. Ez a sor szolgál annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető a nettó árbevétel elábé és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen. Ennek összege a legfeljebb 500 M Ft nettó árbevételű adózó esetén az 1+2. sorok összesen, míg az 500 M Ft feletti nettó árbevétel esetén a 3-6. sorokban feltüntetett értékek együttes összege. *Nem kitölthető, automatikusan kerül megállapításra!*

III. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá tartozó kapcsoló vállalkozás esetén

Az I. pontban említett feltételeknek megfelelő vállalkozásnak a helyi iparüzési adó alapját külön számítás szerint - lényegében csoportszinten, összevontan - kell megállapítania, azzal, hogy az összevont, csoportszintű adatokra vonatkozik az elábé és a közvetített szolgáltatások értéke nettó árbevételből való levonhatóságának korlátozása és az ezen korlátozás alóli kivételek. Nem kell az adóalap-összeszámítást alkalmazni és e III. pont szerinti sorokat kitölteni (a I. sorban lévő négyzetbe X-et tenni), ha az adóév 2016. szeptember 30-át követően kezdődött és a kapcsoló vállalkozási viszony nem 2016. október 1-jét követő szétválással jött létre. Ezen esetben a II. pont szerinti sorokat kell kitölteni.

III.1. Ebben a sorban kell feltüntetni azt a nettó árbevétel-összeget, amely az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsoló vállalkozások Htv. szerinti nettó árbevétel-adatainak összegzéséeként áll elő.

III.2. Ebben a sorban kell feltüntetni az összevont adóalap-számításra kötelezett vállalkozások összevont anyagköltség, alvállalkozói teljesítések értéke és K+F közvetlen költségeinek összegét. Ezen nettó árbevétel-csökkentő tételek teljes összegével korlátozás nélkül csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adóalap számítása során.

III.3. Ez a sor szolgál az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített elábé összegének kimutatására.

III.4. Ez a sor szolgál az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására.

III.5. Ebben a sorban kell feltüntetni az 3. sor szerinti összesített elábé és a 4. sor szerinti, összesített közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordítás-részek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számvitelről szóló törvény szerint export árbevételt kell elszámolni.

III.6. Ebben a sorban kell feltüntetni a 3. sor szerinti elábé értékéből azon ráfordítás-részt, amelyet az összevont (csoportszintű) adóalap-megállításra kötelezett vállalkozó adóalany bármelyike közfinanszírozott (tb-finanszírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével vagy dohánykiskereskedelem-ellátási tevékenységet végző jogalany a dohány bekerülési értékével összefüggésben számol el. Továbbá a külön jogszabály alapján dohánykereskedelem-ellátási tevékenységet végző adózó esetén az általa dohánytermék-kereskedők részére történő továbbértékesítési célból vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott árúk beszerzési értékeként elszámolt dohánytermék beszerzési értékét.

III.7. Ebben a sorban kell feltüntetni a 3. sorból az elábé azon ráfordítás-részt, amelyet az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamosenergia kapcsán elábé-ként számolt el.

III.8. Ebben a sorban kell feltüntetni az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összes elábé-jének és összes közvetített szolgáltatások értéke együttes összegének azt a részét, amely a Htv. 39. § (4)-(5) és (9) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg a 3. és a 4. sor szerinti adat együttes összegét). *A mező értéke automatikusan kerül megállapításra!*

III.9. Ez a sor szolgál annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető az összevont nettó árbevétel elábé és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen, az összevont, csoportszintű adóalap kiszámítása érdekében. Ez a számadat a korlátozás nélkül levonható csoportszintű tételek (5. sorban, 6. sorban és 7. sorban feltüntetett összegek) és a 8. sorban szereplő összeg együttes összegeként áll elő. *A mező értéke automatikusan kerül megállapításra!*

III.10. Ebben a sorban kell feltüntetni azt, hogy mekkora az összevont, csoportszintű adóalap összege. Ennek érdekében a csoportszintű nettó árbevétel (1. sor) összegéből le kell vonni a korlátozás alá nem eső nettó árbevétel-csökkentő tételek (ráfordítások, költségek) együttes, csoportszintű értékét (2. sor), továbbá a 9. sorban szereplő, ténylegesen levonható elábé és közvetített szolgáltatások együttes összegét. *A mező értéke automatikusan kerül megállapításra!*

III.11. Ebben a sorban kell rögzíteni az adóalany vállalkozási szintű alapjának összegét. Ez az adat nem az általános szabályoknak megfelelően a vállalkozás szintjén előálló nettó árbevétel és nettó árbevétel-csökkentő tételek egyenlegeként áll elő, hanem a 10. sorban szereplő csoportszintű, összesített adóalap árbevétel-arányos összegeként. Ezért a 10. sorban szereplő összeget meg kell szorozni a vállalkozás nettó árbevétele (vonatkozó betétlap II. 1 sorában kiszámított nettó árbevétel összege) és az összes, csoportszintű nettó árbevétel összege (III. 1. sor) hányados értékével (a hányadost 6 tizedesjegyre kell számítani). *A mező értéke automatikusan kerül megállapításra!*

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „F” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, azaz a székhelye szerinti önkormányzat illetékességi területén kívül (más belföldi településen vagy külföldön) van legalább egy telephelye, akkor az „F” jelű betétlapot is ki kell tölteni.

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát (magánszemély esetén adóazonosító jelét, szervezet esetén adószámát) kell feltüntetni.

II. Alkalmazott adóalap-megosztás módszere

Ebben a pontban kell jelölni az adóévben, a vállalkozó által alkalmazott adóalap-megosztási módszert. A vállalkozónak a Htv. mellékletében szereplő megosztási módszerek közül a tevékenységre leginkább jellemző módszer alapján kell az adóalapot megosztani. **Az adóalap-megosztás módszere tehát nem a vállalkozás választásának függvénye!** Az 1. pont vagy a 3. pont melletti négyzetbe lehet X-et tenni, feltéve, hogy az adóalap-megosztásra az a leginkább jellemző, **az alábbi korlátok figyelembevételével:**

- Annak az adózónak, amelynek az adóévet megelőző adóévi adóalapja (időarányosan) meghaladta a 100 millió Ft-ot, csak és kizárólag a Htv. melléklete 2.1. pontja szerinti (komplex) megosztási módot lehet alkalmazni. Ezért ezen adózó csak a 3. pont melletti négyzetbe tehet X-et, figyelembe véve a következő pontokban foglaltakat is.
- Abban az esetben, ha a vállalkozó tevékenységére a komplex megosztási mód a leginkább jellemző, vagy ha ezt a módszert kell a vállalkozónak alkalmaznia - annak érdekében, hogy valamennyi megosztással érintett településre pozitív adóalap jusson -, akkor az „F” jelű betétlap III. pont 1., 2., 3., 4., sorait egyaránt ki kell tölteni.
- A Htv. mellékletének 2.2 pontjában szereplő villamos energia vagy földgáz egyetemes szolgáltatónak, elosztói engedélyesnek, villamosenergia-kereskedőnek, földgázkereskedőnek a 4. pontnál lévő négyzetbe kell X-et tenni, esetükben ugyanis csak ez a módszer alkalmazható. Ekkor az egyetemes szolgáltatónak és az energiakereskedőnek az „F” jelű betétlap III. pont 5. és 6. sorait, elosztói hálózati engedélyesnek pedig az „F” jelű betétlap III. pont 7. és 8. sorait kell még kitölteni!
- Az építőipari tevékenységet végző vállalkozó (összes árbevételének legalább 75%-a építőipari tevékenységből ered) dönthet úgy is, hogy nem az általános szabályok szerint osztja meg az adó teljes alapját, hanem a Htv. melléklete 2.3. pontja szerinti specifikus megosztási mód alapján. Ez a döntési lehetőség annak az építőipari tevékenységet végzőnek is nyitva áll, melynek adóévet megelőző adóévi árbevétele a 100 millió forintot meghaladja. Ilyen irányú döntés esetén az 5. pont melletti négyzetbe kell X-et írni. E megosztási mód esetén a székhely szerinti, valamint a Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti telephelyek szerinti településekre az adóalap 50%-át a hagyományos módokon kell megosztani, az adóalap másik 50%-át viszont az építőipari teljesítmény arányában azon települések között, melyek azért váltak telephellyé, mert az ott folytatott építőipari tevékenység időtartama az adóéven belül a 180 napot meghaladta. Ekkor - a székhely és a klasszikus telephelyek szerinti települések esetén – az „F” jelű betétlap III. pont 1. és 2. vagy 3. és 4. vagy 1., 2., 3., 4., sorait kell kitölteni, az építőipari tevékenység időtartama miatt telephellyé váló települések esetén pedig az „F” jelű betétlap III. pont a 9. és 10. sorait kell még kitölteni!
- A vezetékek nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozónak a Htv. melléklete 2.4.1. pontja alapján az adóévi adóalap 20%-át a székhelye és - Htv. 52. § 31. pont a)

alpontja szerinti - telephelye(i) szerinti település(ek) között kell megosztania, mégpedig a Htv. melléklete szerinti személyi jellegű ráfordítás arányában [1.1.], eszközérték-arányosan [1.2.] vagy komplex [2.1.] megosztási módszer alkalmazásával. Míg az adóalap (fennmaradó) 80%-át az összes előfizetője és településen lévő előfizetők arányában kell megosztania. Ezen vállalkozó az „F” jelű betéltlap II. pont 1., 2. vagy 2. sornál és 6. sornál tesz X-et. Ekkor az „F” jelű betéltlap III. pont 1., 2., 3. és 4. sorait, valamint II. és 12. sorait kell kitölteni!

- A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozó esetén csak a Htv. melléklete 2.4.2. pontja szerinti megosztási mód alkalmazható. Ezért ezen adózó csak e helyre tehet X-et. Ekkor az „F” jelű betéltlap III. pont 13. és 14. sorait kell kitölteni! Ha viszont a vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, akkor az „F” jelű betéltlap III. sor 15. és 16. sorait is ki kell tölteni.

III. Megosztás

Ha az adózó a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap-megosztást alkalmazza, akkor az 1. és 2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték-arányos megosztási módszert alkalmazza úgy 3. és a 4. sorokat kell kitölteni. Ha a vállalkozás a komplex megoldási módszert alkalmazza, abban az esetben az 1-4. sorok mindegyikét ki kell tölteni.

A vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozásnak a vállalkozási szintű adóalap 20%-a esetében az 1. és 2. sorokat vagy a 3. és 4. sorokat vagy az 1-4. sorokat, míg a vállalkozási szintű adóalap (fennmaradó) 80%-a esetében a 11. és 12. sorokat kell kitöltenie.

III.1. Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozás szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

III.2. Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) személyi jellegű ráfordítás összegét.

III.3. Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

III.4. Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) eszközérték összegét.

III.5. E sorba kell írni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevétele, azaz ezen adózói körben a megosztás vetítési alapját.

III.6. Ebben a sorban kell feltüntetni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó, az önkormányzat illetékességi területére jutó, azaz a településen lévő végső fogyasztóktól származó, számviteli törvény szerinti nettó árbevétel.

III.7. Itt kell rögzíteni a villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét, vagyis ebben az adózói körben a megosztás vetítési alapját.

III.8. Ez a sor szolgál a villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségének feltüntetésére.

III.9. Építőipari tevékenységet végző esetén - ha a rá vonatkozó specifikus megosztási módot választja - ebben a sorban a vállalkozás egészének szintjén képződő építőipari teljesítmény (építőipari tevékenységből eredő nettó árbevétel, valamint az adóév utolsó

napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értékének együttes összege) értékét kell feltüntetni.

III.10. Ebbe a sorba az építőipari tevékenységet végzőnek a 9. sorban jelölt összegből azt a részt kell beírni, amelyik az adott településre jut.

III.11. A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó esetén az utólag fizetett díjú szolgáltatást igénybe vevő előfizetők - adóév első napján érvényes - számát kell ebbe a sorba beírni.

III.12. A 11. sorban feltüntetett előfizető számból ebbe a sorba azoknak az előfizetőknek a számát kell beírni, akiknek a számlázási címük az adóév első napján az adott településen található.

III.13. A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó esetén az adóév első napján szolgáltatást igénybe vevők számlázási címe alapján azonosított szolgáltatási helyek (az összes szolgáltatási hely) számát kell itt feltüntetni (ha az adózó egy címen több vezetékes szolgáltatást is nyújt, akkor is csak egy szolgáltatási helynek minősül).

III.14. A 13. sorban szereplő szolgáltatási hely számból a vezetékes szolgáltatást igénybe vevő számlázási címe alapján az adóév első napján az adott településen lévő szolgáltatási helyek számát kell megadni.

III.15. Ezt a sort annak a vezetékes távközlési szolgáltatónak kell kitölteni, amelyik vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, de a vezeték nélküli távközlési tevékenységből származó nettó árbevétele az összes árbevétel 75%-át nem éri el. Itt kell szerepeltetnie az utólag fizetett díjú vezeték nélküli távközlési szolgáltatást az adóév első napján igénybe vevő összes előfizető számát.

III.16. A 15. sorban szereplő számadatból azt az előfizető számot kell itt feltüntetni, amelyik - az előfizető számlázási címe alapján - az adott településre jut.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „G” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „G” jelű betétlapon a túlfizetésekről és a fennálló köztartozásokról kell nyilatkozni az adózóknak. A „G” jelű betétlapot kizárólag abban az esetben kell kitölteni az adózónak, ha túlfizetése vagy túlfizetés mellett fennálló köztartozása van.

II. Nyilatkozat

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkoznia az önkormányzati adóhatóságnál fennálló túlfizetés összegéről a túlfizetés elszámolásáról az egyes pontok melletti négyzetbe való jelöléssel. A túlfizetés összege felhasználható a később esedékes iparűzési adófizetésre, más adóban vagy más adóhatóságnál fennálló adó- vagy köztartozás kiegyenlítésére, illetőleg az adózó kérheti a túlfizetés visszatérítését is.

Az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét csak akkor térítheti vissza, ha az adózónak nincs az önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adók módjára behajtandó köztartozása. Rendelkezés hiányában az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét - az Art. szabályai szerint - a később esedékes adóra számolja el.

III. Más adónemben, adóhatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra átvezetendő összegek

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg meg kellett volna fizetnie.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „H” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „H” jelű betétlap az önellenőrzési pótlék bevallására szolgál. A „H” jelű betétlapot minden olyan esetben ki kell töltenie az adózónak, amikor - az Art. alapján - korábban megállapított és bevallott adóalapját, adóját utólag önellenőrzéssel - akár terhére, akár javára - helyesbíti. Abban az esetben, ha a helyesbítés az adózó javára szolgál, akkor értelemszerűen a nyomtatvány utolsó két rovatában „az önellenőrzési pótlék alapja”, illetve az önellenőrzési pótlék összege” - nem szerepeltet adatot.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „I” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az IFRS-eket alkalmazókra vonatkozó adóalap-szabályokat a Htv. 2016. január 1-jétől hatályos 40/B-40/ M. §-ai, illetve 52. §-ának újonnan megállapított pontjai tartalmazzák. Ha a helyi iparüzési adókötelezettséget érintően valamely kérdést ezen §-ok nem érintenek, azaz speciális szabály nincs, az IFRS-t alkalmazó vállalkozásoknak is a helyi iparüzési adó általános szabályait kell alkalmazniuk.

Ennek megfelelően az éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozóknak az „I” jelű betétlapon kell számot adniuk nettó árbevétel és az adóalapjukat befolyásoló egyéb tényezők (elábé, anyagköltség, közvetített szolgáltatások értéke, áttérési különbözet) összegéről, elemeiről. Emellett azonban ki kell tölteniük a főlapot és az „E” jelű betétlapot is.

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát kell feltüntetni.

II. Nettó árbevétel

II/1. A nem pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

1. A nettó árbevétel meghatározásának szabályait, azaz az adólap-megállapítás legfontosabb elemét a Htv. új 40/C. §-a rögzíti. A nettó árbevétel meghatározásának kiindulópontja a bevétel, melyet különböző növelő és csökkentő tényezőkkel korrigálva alakul ki - a könyveiket nem IFRS szerint vezető vállalkozókkal azonos adójogi megítélést biztosító - nettó árbevétel összege. Ennek megfelelően e sor értéke megegyezik a 2., valamint a 7-20-ig terjedő sorok összegének a 21-24. sorok összegével csökkentett, 25. sorral korrigált értékével.

2. A bevétel magában foglalja az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerint bevételként (árbevételként) elszámolt összeget, továbbá az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevételt, valamint minden olyan bevételt, melyet más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni. Ezért ebben a sorban a 3-6. sorokban szereplő értékek összegét kell feltüntetni.

3. Az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerint bevételként (árbevételként) elszámolt összeget kell ebben a sorban feltüntetni.

4. Az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevétel összegét kell itt szerepeltetni.

5. Itt azon bevételeket kell feltüntetni, melyeket - az IAS 11 és az IAS 18 standardhoz képest - más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni.

6. Az IFRS-ek szerint a megszűnő tevékenységeket és az azokból származó bevételeket külön kell nyilvántartani, azokat a beszámolóban is el kell különíteni. Ezt az értéket kell ebben a sorban szerepeltetni.

7. Az azonos termékek cseréje esetén - amennyiben azt az adóalany 2. sor szerinti bevétel megállapítása során nem vette figyelembe - az elcserélt áruk, szolgáltatások számlázott ellenértékét (annak hiányában valós értékét) ebben a sorban kell feltüntetni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

8. Tekintettel arra, hogy a nem számlázott utólag adott engedmény az IFRS-ek szerint csökkenti az árbevételt, ennek értékével - amennyiben az adóalany azt bevételként nem vette figyelembe - növelni kell a bevétel összegét a nettó árbevétel kiszámítása során. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

9. Ebben a sorban kell feltüntetni azt az összeget, amit halasztott fizetés esetén az adóalany, mint eladó - az IAS 18 Bevételek című standard 11. bekezdése szerint - kamatbevételként számol el. E rendelkezés értelmében ugyanis az IFRS-ek alkalmazása során a szokásos fizetési határidőt meghaladó fizetési határnap esetén a vevőtől származó (járó) ellenértéket az eladott termék, nyújtott szolgáltatás árbevételére és a későbbi fizetés miatt számított kamatbevételre kell bontani. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

10. Az IAS 11 Beruházások standard 12. bekezdése szerint a szerződéses bevételt a kapott vagy járó ellenszolgáltatás valós értékén értékelik. A szerződéses bevétel mérését egy sor olyan bizonytalansági tényező befolyásolja, amelyek jövőbeli események kimenetelétől függenek. A becsléseket gyakran felül kell vizsgálni, ahogy események következnek be és bizonytalanságok oldódnak meg. A szerződéses bevétel összege ezért egyik időszakról a másikra növekedhet, vagy csökkenhet. Ezek közé tartozik az az eset, amikor a szerződéses bevétel összege csökken a vállalkozó által a szerződés megvalósítása során okozott késedelmekből eredő kötbérek hatására. Az így fizetett kötbér összegét ebben a sorban kell feltüntetni, mert az - magyar számvitelt alkalmazókkal azonos adókövetkezmények biztosítása érdekében - bevételnövelő tényező a nettó árbevétel értékének meghatározásakor.

11. Ha az adóalany a Htv. szerinti közvetített szolgáltatásnak megfelelő ügyletet folytat, előfordulhat, hogy az IAS 18 alapján nem számol el bevételt (árbevételt), mert az ügylet az IFRS-ek fogalmi rendjében ügynöki értékesítésnek minősül [például saját nevében, de megbízója javára kötött adásvételi szerződéssel terméket (legyen az ingó vagy ingatlan) értékesít]. Amennyiben az adóalany ezt az értéket mégis bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

12. Az IAS 18 Bevételek című standard 8. bekezdése rögzíti - többek között -, hogy egy ügynöki viszonyban a gazdasági hasznok bruttó beáramlásai magukban foglalják azokat az összegeket, amelyeket a megbízó nevében szedtek be, és amelyek nem eredményeznek növekedést a gazdálkodó egység saját tőkéjében, és a megbízó nevében beszedett összegek nem minősülnek bevételnek. A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja ezért a bevételnövelő tételek között rögzíti a saját név alatt történt bizományosi áruértékesítés számviteli törvény szerinti bekerülési értékét, amit a bevallás elkészítésekor ebben a sorban kell rögzíteni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

13. Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével - az eredmény előjelétől függően - csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet miatt az IFRS-ek szerint árbevétel csökkentésének van helye, akkor – a magyar számviteli szabályokkal való összhang megteremtése érdekében - ezen összeggel növelni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

14. Az IFRS-ek szerinti pénzügyi lízingszerződés fogalma jóval több ügyletet fog át, mint a magyar jogban ismert pénzügyi lízingszerződés. Ezt a szerződéstípus és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing pedig egy olyan lízing, amelyben a lízingbeadó lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjogot végül átadja-e. Ebben a sorban a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékét kell feltüntetni, ami a nettó árbevétel megállapítása során bevételt növelő tétel. (A lízingfutamidő kezdete az az időpont, amikortól a lízingbevevő jogosult a lízingelt eszköz használatára vonatkozó jogát gyakorolni.)

15. Az IAS 18 Bevételek standard szerinti árbevételbe nem tartozik bele a nem a szokásos tevékenységből eredő bevétel. Így - a könyveiket a magyar számviteli szabályok szerint vezetőkhöz képesti adósemlegesség érdekében - az ilyen tevékenységek kapcsán kapott ellenértéket e sorban kell feltüntetni, mint bevételnövelő tényezőt. Amennyiben az adóalany valamely nem szokásos tevékenységből származó ellenértéket már bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, annak összegét ebben a sorban nem kell feltüntetni.

16. Az adósemlegességet biztosító bevételnövelő tételek közé sorolható az az előírás is, melynek értelmében az üzletág-átruházás esetén az eszközöknek a kötelezettségekkel csökkentett piaci értékét meghaladó vételár növeli az IFRS-ek szerinti bevételt. Ezt ugyanis a magyar számviteli szabályok - az IFRS-ekkel ellentétben - árbevételként rendelik elszámolni. A 16. sor ezen összeg feltüntetésre szolgál.

17. Az IFRS-ek lízingszerződést és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing olyan ügylet, amely lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjog végül vagy átadásra kerül vagy nem. A pénzügyi lízingtől eltérő minden más lízing operatív lízingnek minősül. Az ilyen szerződésekből származó bevételeket ebben a sorban kell feltüntetni.

18. Itt kell feltüntetni az ásványi ércekből eredő bevételeket, mert az IAS 18. Bevételek című standard 6. bekezdésének (h) pontja szerint e bevételre nem terjed ki az IAS 18. standard hatálya.

19. Az IFRS Biztosítási szerződésekből eredő bevételt (például kiterjesztett garancia ellenében kapott bevételt) kell itt feltüntetni.

20. A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének m) pontja értelmében, ha egy, a Htv. 40/C. § (1) bekezdés a)-d) pontja vagy a (2) bekezdés a), e) és g)-l) pontjai szerinti ügyletről számviteli bizonylatot (számlát) állítanak ki, de az IFRS-ek alkalmazásával a számla szerinti összeg (teljes egészében) nem minősült adóköteles bevételnek a Htv. 40/C. § (1) vagy a (2) bekezdés alapján, akkor az így egyébként figyelembe nem vehető összeg is az adóköteles adóalapba tartozik. Ezt az összeget ebben a sorban kell feltüntetni.

21. A Htv. 2016. július 1-jétől határozza meg a jogdíj fogalmát [52. § 51. pont]. A korábbi szabályozáshoz képest leszűkült a jogdíj-bevételt eredményező jogosultságok, tevékenységek köre, ennek megfelelően már nem része a jogdíjfogalomnak – többek között – a védjegy, a kereskedelmi név és az üzleti titok. A 2016. július 1-jétől hatályos jogdíjfogalom szerint kizárólag a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiajának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási/felhasználási engedélyéből, valamint a felsorolt jogok értékesítéséből származó ellenérték minősül jogdíjbevételeknek. A Htv. 51/B. §-ának (2)-(4) bekezdései azonban bizonyos esetekben még lehetővé teszik azt, hogy a nettó árbevétel összegét a Tao. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti – bővebb tartalmú – jogdíjbevételel lehessen csökkenteni.

22. Külön jogszabály szerint felszámítható - árbevételként elszámolandó - felszolgálati díjat nem terheli iparűzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebbe a sorba a felszolgálati díj árbevételként elszámolt összeget kell feltüntetni.

23. Ebben a sorban kell szerepeltetni az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó, energiaadó és alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó együttes összegét, melyből a 23.1-23.4. sorokban a jövedéki adó, a regisztrációs adó, az energiaadó, a népegészségügyi termékadó összegét külön is fel kell tüntetni.

24. Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével - az eredmény előjelétől függően - csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet IFRS-ek szerint az árbevételt növeli, akkor - magyar számviteli szabályokkal alvó összhang megteremtése érdekében - ezen a összeggel csökkenteni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

25. Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetenél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

II/2. A pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

E pont 1-10. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő hitelintézet, pénzügyi vállalkozás és a befektetési vállalkozás adóalapjának levezetésére szolgál.

II/3. A biztosító nettó árbevétele

E pont 1-10. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő biztosító adóalapjának levezetésére szolgál.

III. Eladott áruk beszerzési értéke

1. Az eladott áruk beszerzési értéke (elábé) kiindulópontját a Htv. 40/F. §-ának (1) bekezdésében foglaltak rögzítik, a kereskedelmi áru fogalmának definiálásával. Ezt a kiinduló értéket kell a Htv. által meghatározott értékekkel korrigálni, így állítható elő az éves beszámolójukat az IFRS szerint készítő adóalanyokra irányadó elábé összege. Ezt az értéket kell feltüntetni az „E” jelű betéltlap II/1. sorában is.

- 2.** Ebben a sorban kell feltüntetni a kereskedelmi áruk értékesítéskor nyilvántartott könyv szerinti értékét. Kereskedelmi árunak az IAS 2 Készletek és az IAS 18 Bevételek című standardok szerinti, továbbértékesítés céljából vásárolt és birtokolt, üzleti évben értékesített áru, telek vagy más ingatlan minősül. Az IAS 2 Készletek című standard 6. bekezdésében foglaltakra tekintettel, csak azon eszközök minősülnek kereskedelmi árunak, melyeket a szokásos üzletmenetet keretében történő értékesítésre tartanak. Az e körön kívül eső, adóévben értékesített eszközök értékét ebben a sorban nem kell feltüntetni.
- 3.** Itt kell feltüntetni azon különféle - nem számlázott, számvitelről szóló törvény szerinti - kapott engedmények, rabattok összegét, melyek IAS 2 Készletek standard 11. bekezdése alapján a csökkentik a beszerzési értéket.
- 4.** Az elcserélt áruk, szolgáltatások számlázott ellenértéke (annak hiányában valós értéke) az IFRS szerinti könyvvezetésben nem jelenik meg, hiszen az IFRS-ek ezeket az eseteket nem tekintik önálló jogügyletnek. A magyar és a nemzetközi számvitelt alkalmazók adósemleres megítélése érdekében azonban a cserével megszerzett áru értéke növeli a nettó árbevételt (II/1. pont, 7. sor), a cserébe kapott készlet csereszerződés szerinti értékét pedig az elábé összegének megállapításakor lehet figyelembe venni növelő tételként. E sor ez utóbbi, elábét növelő tétel feltüntetésére szolgál.
- 5.** Ha a pénzügyi lízingbe adott eszköz nem minősül kereskedelmi árunak az IFRS-ek alkalmazásában, így annak értékét a 2. sorban feltüntetett összeg nem tartalmazza, akkor a pénzügyi lízingbe adott eszköz könyv szerinti értékét ebben a sorban kell feltüntetni.
- 6.** Ezt a sort akkor kell kitölteni, ha az IFRS-t alkalmazó, az IFRS-ek fogalmi rendje szerinti értelemben vett ügynökként ad el árut, s azután árbevételt nem számol el, de annak értékét a nettó árbevétel összegének meghatározása során a Htv. 40/C. §-ának e) pontja alapján bevételnövelő tételként figyelembe kell venni [II/1. pont 12. sor], mert az a magyar számviteli szabályok szerint árbevétel lenne. Az ilyen áru könyv szerinti értéke - melyet ebben a sorban kell feltüntetni - növeli az elábé-t.
- 7.** Itt kell feltüntetni a nem a szokásos tevékenység keretében értékesített áruk értékét.
- 8.** E sor szolgál azon, kereskedelmi árura vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatásának (eredményének) bemutatására, mellyel az IFRS-ek szerinti az áru beszerzési értékét csökkenteni kell. E tétel azért növeli az elábé összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügylet illetően.
- 9.** Itt kell feltüntetni az ügynökként eladott áruk értékéből [6. sor.] és a nem a szokásos kereskedelmi tevékenység keretében értékesített áruk értékéből [7. sor.] azt a részösszeget, melyet az adóalany az adóévet megelőző adóévben elábé-ként már figyelembe vett.
- 10.** Itt kell szerepeltetni azon, kereskedelmi árura vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatását (eredményét), mellyel az IFRS-ek szerinti az áru beszerzési értékét növelni kell. E tétel azért csökkenti az elábé összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügylet illetően.
- 11.** Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.
- 12.** A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység elábé-jának közlésére.

IV. Anyagköltség

1. A Htv. 52. §-ának 67. pontja értelmében azokat az eszközöket kell anyagnak tekinteni, amelyek olyan anyagok vagy anyagi eszközök formájában vannak, melyeket a termelési folyamatban vagy a szolgáltatásnyújtásban használnak fel. Ezen eszközöknek az üzleti évben ráfordításként elszámolt, felhasználáskori könyv szerinti értékét kell e sorban feltüntetni.

2. Itt kell feltüntetni számviteli törvény szerinti, nem számlázott, kapott kereskedelmi engedmények, rabattok és más hasonló tételek összegét, melyeket az adózó - a Htv. 52. §-ának 65. pontjában definiált - anyag könyv szerinti értékének megállapításakor az IAS 2 készletek standard 11. bekezdése alapján nem vett figyelembe.

3. E sor szolgál azon, anyagra vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatásának (eredményének) bemutatására, mellyel az IFRS-ek szerinti az anyag értékét csökkenteni kell. E tétel azért növeli az anyagköltség összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

4. Itt kell feltüntetni azon költségeket, melyeket az adózó az anyag felhasználásával létrehozott saját előállítású ingatlanok, gépek, berendezések bekerülési értékében már figyelembe vett. Annak értékét ugyanis még egyszer nem lehet figyelembe venni, ezáltal kétszeresen szűkítve a nettó árbevételt.

5. Itt kell szerepeltetni azon, anyagra vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatását (eredményét), mellyel az IFRS-ek szerinti az anyag beszerzési értékét növelni kell. E tétel azért csökkenti az anyagköltség összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

6. Ez a sor szolgál az anyagköltség összegének kimunkálására a nyomtatványon jelölt képlet szerint.

7. Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

8. A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparűzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység anyagköltségének közlésére.

V. Közvetített szolgáltatások értéke

1. Az IFRS-ek fogalmi rendjében a nem ügynökként végzett, egyébként - a Htv. 52. §-ának 40. pontja alapján - közvetített szolgáltatások értékének minősülő érték feltüntetésére szolgál.

2. Ha az IFRS-ek szerinti ügynöki értékesítésnek minősül a Htv. szerint egyébként közvetített szolgáltatásnak minősülő ügylet és ennek kapcsán az adóköteles bevétel is növelni kell a Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja szerint, akkor a közvetített szolgáltatás bekerülési értéke növeli azt az összeget, amelyet az IFRS-ek alkalmazása és a magyar számviteli szabályok szerint is közvetített szolgáltatások értékének kell tekinteni.

3. E sor szolgál a közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására, a nyomtatványon jelölt képlet szerint.

4. Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

5. A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparűzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység közvetített szolgáltatások értéke összegének közlésére.

VI. Alvállalkozói teljesítések értéke

1. A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparűzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a folytatódó tevékenység alvállalkozói teljesítések értéke összegének közlésére. Az alvállalkozói teljesítések értéke fogalma [Htv. 52. § 32. pont] egyaránt vonatkozik a könyveiket az IFRS-ek szerinti, illetve a magyar számviteli törvény szerint vezető vállalkozásokra.

2. Itt kell szerepeltetni a megszűnt tevékenységből származó alvállalkozói teljesítések értéke összegét.

3. E sor szolgál az alvállalkozói teljesítések értéke összegének kimutatására.

VII. Áttérési különbözet

Egyes tranzakciókból származó bevételeket a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban rendelnek figyelembe venni. Ennek megfelelően egyes esetekben bizonyos ügyletek adóterhe az IFRS-t alkalmazók esetén előbb vagy később keletkezik, mint ha könyveiket a magyar számvitel szerint vezetnék (noha az adó összege azonos). Mindennek a következményeként előfordulhatna, hogy az IFRS-ek alkalmazására való áttérés miatt valamely tétel egy alkalommal sem minősül adóköteles bevételnek, mert a magyar számvitel szerint csak az áttérést követően kellene bevételként elszámolni, az IFRS-ek szerint viszont már az előző adóévek valamelyikében bevétel lett volna, így az áttérés adóévében vagy azt követően bevételként már nem jelenik meg. Ugyanígy a bevétel kétszeres adóztatása is előállhatna, ha az adott tétel a magyar számvitel szerint az áttérés évét megelőzően, az IFRS-ek szerint pedig az áttérés adóévében vagy azt követően jelenik meg a bevételek között. E jelenség kiküszöbölésére a Htv. 40/J. §-ának (1) bekezdése megteremti áttérési különbözet jogintézményét, melynek összegét e pont alatt kell levezetni.

Az e pont alatti sorokat csak az áttérés adóévében kell kitölteni.

1. Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját növelik. Ez az érték megegyezik az 1.1. és 1.2. sorokban szereplő értékek összegével.

1.1. Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe nem vett olyan nettó árbevétel összegét kell ebben a sorban feltüntetni, mely az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérés adóévében, sem az azt követő bármely adóévben nem jelenik meg, nem jelenne meg az adóalap részeként, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tétel - megfelelő elszámolása esetén - az áttérés adóévében vagy azt követően a helyi iparűzési alapját növelné.

1.2. Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe vett olyan nettó árbevétel-csökkentő tényezők összegét kell ebben a sorban feltüntetni, melyek az IFRS-ek alkalmazásával az áttérés adóévében vagy az azt követő bármely adóévben ismételt adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tételek azok megfelelő elszámolása esetén nem csökkentenék a helyi iparüzési alapját.

2. Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját csökkentik. Ez az érték megegyezik az 2.1. és 2.2. sorokban szereplő értékek összegével.

2.1. Ebben a sorban az olyan árbevételt kell feltüntetni, mely az áttérés adóévét megelőzően már az adóalap része volt, de - az IFRS-ek alkalmazására való áttérés következtében - az áttérés adóévében vagy azt követően ismét az adóalap részeként jelenik meg.

2.2. Ebben a sorban azon nettó árbevétel-csökkentő tényezők értékét kell feltüntetni, melyeket az adóalany sem az áttérés évét megelőzően, sem az áttérés évében vagy azt

követően nem vehet, nem vehetett figyelembe azok elszámolása miatt, de ha az adóalany nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, az áttérés adóévében vagy azt követően nettó árbevétel-csökkentő tényezőnek minősülnének.

3. Az 1. és 2. sorban szereplő értékek összege adja az áttérési különbözetet, melyet ebben a sorban kell feltüntetni. Az itt szereplő érték előjele lehet pozitív és negatív is. Negatív értékű áttérési különbözet esetén a negatív előjelet is fel kell tüntetni.

Az itt szereplő értéket kell átvezetni a Főlap VII. pontjának 8. sorába.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „J” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A Htv. 41. §-ának (8) bekezdése értelmében a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyok az adóévi iparüzési adókötelezettségüket úgy is teljesíthetik (tehát nem kötelező!), hogy az adószámmal rendelkező őstermelő adóalany a közös őstermelői tevékenységvégezésből származó teljes iparüzési adóalap alapulvételével (azaz a többi őstermelőre jutó adóalapprésszel együtt) állapítja meg, vallja be és fizeti meg a közös őstermelői tevékenység utáni adót. Az adómegállapítás ezen módjának választásáról a közös őstermelői igazolványban feltüntetett többi adóalanyoknak csak nyilatkozatot kell tennie az adószámmal rendelkező adóalany adóévi adóbevallásában, tehát nekik nem kell bevallást benyújtaniuk. E szabály vonatkozik a családi gazdaságokra, a családi gazdaság tagjaira is.

Az **I. pont** tartalmazza a nyilatkozat szövegét, valamint a „J” jelű betétlapok számát, ha azt négyenél több adóalanyoknak kell kitölteni. (Ha a közös őstermelői igazolványhoz 4-nél több személy tartozik vagy a családi gazdaság tagjai száma több, mint 4, akkor további „J” jelű betétlap kitöltése szükséges.)

A II. pont első részében kell rögzíteni az adószámmal rendelkező mezőgazdasági őstermelő, családi gazdálkodó adóalany nevét, adószámát. Ő az, aki a közös őstermelői tevékenység a családi gazdaságban folytatott tevékenység után bevallja az iparüzési adót.

A II. pont többi részeiben kell felsorolni a közös őstermelő igazolványhoz tartozók, illetve a családi gazdasághoz tartozó adóalanyok nevét, adóazonosító jelét, és a nyilatkozat hitelesítéshez szükséges aláírásokat. E személyeknek nem kell külön-külön iparüzési adóbevallást benyújtaniuk!